

СЪДЪРЖАНИЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ РАЗДЕЛ

✓ Решение № 3 от 25 април 2023 г. по конституционно дело № 18 от 2022 г.	2	✓ Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8121з-919 от 13 юли 2017 г. за размера на основните месечни възнаграждения на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи и размера на началните и максималните заплати за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение	24
✓ Определение № 5 от 27 април 2023 г. по конституционно дело № 6 от 2023 г.	19	✓ Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 6 от 2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Лъчелечение“	24
✓ Постановление № 64 от 28 април 2023 г. за изменение и допълнение на Наредбата за реда за достъп до Националната визова информационна система на Република България и до Визовата информационна система на Европейския съюз, приета с Постановление № 129 на Министерския съвет от 2011 г.	21	М Л	
✓ Постановление № 65 от 2 май 2023 г. за изменение на нормативни актове на Министерския съвет	22	✓ Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2018 г. за условията и реда за издаване на разрешение за отглеждане на растения от рода на конопа (канабис), предназначени за влакно, семена за фураж и храна и семена за посев, със съдържание под 0,2 тегловни процента на тетрахидроканабиол, определено в листната маса, цветните и плодните връхчета, за търговия и контрол	26
✓ Правилник за изменение на Правилника за устройството и функциите на регионалните управления на образованието	22		
✓ Правилник за изменение и допълнение на Правилника за устройството, функциите и дейността на ДП „Ръководство на въздушното движение“	22		

ОФИЦИАЛЕН РАЗДЕЛ**КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД****РЕШЕНИЕ № 3****от 25 април 2023 г.****по конституционно дело № 18 от 2022 г.**

Конституционният съд в състав: председател: Павлина Панова; членове: Мариана Карагьозова-Финкова, Константин Пенчев, Филип Димитров, Тая Райковска, Надежда Джелепова, Атанас Семов, Красимир Влахов, Янаки Стоилов, Соня Янкулова, при участието на секретар-протоколита Росица Симова разгледа в закрито заседание на 25.04.2023 г. конституционно дело № 18/2022 г., докладвано от съдия Тая Райковска.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България във фазата за решаване на делото по същество.

Конституционното дело е образувано на 27.09.2022 г. по искане на Министерския съвет на Република България за даване на задължително тълкуване на чл. 126, ал. 2 в частта „надзор за законност“ във връзка с чл. 127 от Конституцията по въпроса: „Систематичното тълкуване на чл. 126, ал. 2 във връзка с чл. 127 от Конституцията на Република България допуска ли главният прокурор, осъществявайки надзор за законност върху дейността на прокурорите, да им възлага извършването на проверки за спазване на законността във всички сфери на управление и на всички административни нива?“, както и за установяване на противоконституционност на разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 3 в частта относно думите „и действия“ и „и ревизии“ и т. 6 в частта относно думите „или друго закононарушение“ от Закона за съдебната власт (ЗСВ) (обн., ДВ, бр. 64 от 7.08.2007 г.; посл. изм. и доп., бр. 11 от 2.02.2023 г.) като противоречащи на чл. 127, т. 5 от Конституцията.

Искането за обявяване на противоконституционност на разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 3 в частта относно думите „и действия“ и „и ревизии“ и т. 6 в частта относно думите „или друго закононарушение“ от ЗСВ вносителят подкрепя с твърдение, че „внимателният прочит“ на разпоредбата на чл. 145 ЗСВ „повдига въпроса доколко с нея не само се очертават правомощията на прокуратурата, чрез които се упражняват конституционните ѝ функции, но и дали последните не се разширяват така, че да излизат извън конституционно установените предели на чл. 127 от Конституцията“.

Според Министерския съвет разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ предписва възлагане от прокурора на проверки не само при данни за незаконосъобразни актове, но и за

незаконосъобразни действия, като по този начин се разширяват изключително правомощията на прокуратурата, в резултат на което вместо последващ надзорът, упражняван от прокуратурата, се превръща в предварителен и „се разпростира върху неограничени по своя характер дейности на изпълнителната власт“, а също и че „нито едно от правомощията на прокуратурата, предвидени в чл. 127 от Конституцията, не предполага прокурор да упражнява надзор над дейността на всеки правен субект в държавата или в общината, още по-малко да предотвратява закононарушения“. Според вносителя „превантивното правомощие на прокуратурата“ е характерно за общия надзор за законност, какъвто не е предвиден в действащата Конституция.

С определение от 15 ноември 2022 г. Конституционният съд е отклонил искането на Министерския съвет за задължително тълкуване на чл. 126, ал. 2 в частта „надзор за законност“ във връзка с чл. 127 от Конституцията на Република България, като е прекратил конституционното производство в тази му част, и е допуснал за разглеждане по същество искането на Министерския съвет за установяване на противоконституционност на разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 3 в частта относно думите „и действия“ и „и ревизии“ и т. 6 в частта относно думите „или друго закононарушение“ от Закона за съдебната власт.

В изпълнение на предоставената им възможност писмени становища и правни мнения са представили: Върховният касационен съд, Върховният административен съд, главният прокурор, Висшият адвокатски съвет, Съюзът на съдиите в България, Съюзът на юристите в България, Камарата на следователите в България, фондация „Български адвокати за правата на човека“, сдружение „Асоциация „Форум“, проф. д.ю.н. Васил Мръчков, проф. д-р Момяна Гунева, доц. д-р Деяна Марчева, доц. д-р Николета Кузманова и Андрей Янкулов.

Върховният административен съд (ВАС), главният прокурор, сдружение „Асоциация „Форум“, Камарата на следователите, проф. д-р Момяна Гунева и доц. д-р Николета Кузманова излагат становища, че искането е неоснователно и следва да бъде отхвърлено изцяло.

Върховният административен съд и доц. Николета Кузманова разглеждат възможните значения на израза „действия“ – административен акт, изразен чрез конклюдентни действия или фактически действия на орган на държавно управление, като в първата хипотеза прокурорът следва да действа така, както при констатация за незаконосъобразен изричен акт, а във втората – да прецени

дали да упражни друго свое правомощие по чл. 145, ал. 1 ЗСВ или по Административно-процесуалния кодекс (АПК). Направен е извод и за възможна трета хипотеза, обхващаща случаите, когато данните, с които разполага прокурорът, са само за незаконосъобразни действия, най-често свързана с предвидено от закон участие на прокурора в граждански дела. В становището на ВАС и в правното мнение на доц. Кузманова се поддържа, че ревизията е частен случай на проверка и се прилага, когато за извършване на контролната дейност са необходими специализирани знания. По отношение на израза „или друго закононарушение“ пленумът на ВАС и доц. Кузманова приемат, че систематичното му тълкуване навежда на извод, че става въпрос за административни нарушения. Застъпва се тезата, че превантивната дейност е „иманентна част от правозащитната функция на съдебната власт“.

Главният прокурор посочва, че искането е неоснователно, тъй като правомощията по чл. 145, ал. 1, т. 3 и 6 ЗСВ в оспорените части се вменят изцяло в конституционната рамка на чл. 127, т. 5 и 6 от Основния закон. В становището се прави преглед на практиката на Конституционния съд относно оспорването на административни актове, като се посочва, че в чл. 127, т. 5 от Конституцията под „акт“ следва да се разбират всички видове юридически актове, вкл. административните актове, към които принадлежат и действията, и бездействията на административни органи. Според главния прокурор в изпълнение на своите конституционни правомощия прокурорските органи имат едновременно право и задължение да разкриват незаконосъобразни актове и действия и да ги оспорват по предвидения за това процесуален ред. По отношение на възможността прокурорът да възлага ревизии главният прокурор обосновава конституционността на тази разпоредба с наличието на пряка връзка между специфичната дейност на органите на Агенцията за държавна финансова инспекция и тази на прокуратурата в наказателния процес. Според главния прокурор при данни, че може да бъде извършено „друго правонарушение“, прокурорът не може лично да приложи мерки, а сезира компетентен орган. В становището се изтъква, че органът – адресат на такова предложение, действа при оперативна самостоятелност, т.е. „правните последици за заинтересованите лица произтичат пряко от действията на компетентния орган“, а не от отправеното от прокурора предложение до него. Отсъствието на основания за противоконституционност на оспорените разпоредби главният прокурор мотивира и с аргумента, че при осъществяване на надзорната дейност

прокурорът не се намесва по същество в работата на органите на изпълнителната власт, а само протестира техните незаконосъобразни актове и действия или сезира компетентните контролни органи.

В становището на Камарата на следователите се твърди, че прокуратурата не би могла да изпълнява основната си задача ефективно, ако способите за това са ограничени само в рамките на наказателния процес. Застъпва се тезата, че ограничаването на възможността на прокурора да упражни правомощието по чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ само при данни за незаконосъобразни актове, но не и действия, би било „нелогично и неефективно“, така би се блокирала възможността да се предприемат „резултатни действия“ по отмяна на незаконосъобразни актове. Камарата на следователите поддържа, че отнемането на възможността за възлагане на ревизии от прокурора би пречатвало прокуратурата пълноценно „да реализира конституционно установената си функция“ по чл. 127, т. 5 – да предприема действия за отмяна на незаконосъобразни актове. Относно разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 6 ЗСВ в становището се твърди, че след като вносителят не излага аргументи за противоконституционност, не може да се обобщава, че дейността по т. 6 е „превантивна“, позовавайки се само на поддържана теза от доктрината.

Сдружение „Асоциация „Форум“ акцентира върху взаимодействието между правната уредба на правомощията на прокурора в устройствения Закон за съдебната власт и тази в „съответните материални и процесуални закони, уреждащи конкретната област“ и посочва, че обявяването на атакуваните разпоредби от ЗСВ за противоконституционни „би отнело същинските функции на прокуратурата във всички нейни конституционно установени сфери на дейност във връзка с гарантирането на законността“. Изтъква се, че престъплението е частен случай на закононарушение, поради което изводът за наличие на престъпление е обусловен от „предшестваш извод“ за наличие на закононарушение, последван от преценка за степента на обществената опасност, както и че „превантивната функция на прокуратурата се отнася до всички форми на закононарушение“. Относно възлагането на ревизии в становището се поддържа, че „възлагателната функция на прокуратурата не е решаваща, а сезираща“ и без такава възможност прокуратурата не би могла пълноценно да изпълнява конституционното си задължение да следи за спазване на законността. Посочва се, че „незаконосъобразните актове, действия и бездействия са сами по себе си закононарушения“, на които „прокурорът е длъжен да реагира“.

Проф. д-р Момяна Гунева изтъква, че чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ е законодателно продължение на конституционното задължение на прокуратурата да следи за спазването на законността и че ограничаването на прокурорските правомощия би възпрепятствало прокуратурата да предотвратява, разкрива и реализира наказателно преследване спрямо извършилите престъпления, както и да реагира на противозаконни актове и действия на държавни органи. В правното мнение се застъпва тезата, че действията на властническите органи, които могат да бъдат евентуално оспорвани, са по съществото си актове, което прави смисъла на искането неясен. Относно думите „и ревизии“ проф. Гунева посочва, че проверката може да бъде предварителен или текущ контрол, докато ревизията – само последващ, поради което е неясно защо вносителят смята за противоконституционна именно тази част от разпоредбата, без да излага аргументи. По отношение на чл. 145, ал. 1, т. 6 ЗСВ проф. Гунева споделя разбирането, очертано и в други становища и правни мнения по настоящото дело, че под „други закононарушения“ следва да се имат предвид административни нарушения и че при данни за евентуално нарушение прокуратурата би трябвало да може да предотвратява извършването му. В правното мнение е изложено също разбирането на автора за разделението на властите и проявлението му в конкретната хипотеза и изказано несъгласие с изложеното от вносителя, целящо „премахване на каквато и да е възможност друг орган или институция да се намесва или контролира вътрешните работи на друг орган или институция“.

Съюзът на юристите в България, Съюзът на съдиите в България, фондация „Български адвокати за правата на човека“, проф. д.ю.н. Васил Мръчков и Андрей Янкулов подкрепят искането на вносителя изцяло и поддържат, че атакуваните разпоредби са противоконституционни.

Съюзът на юристите и проф. д.ю.н. Васил Мръчков посочват, че правомощията на прокурора по чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ надхвърлят изчерпателно изброените конституционни функции и правомощия на прокуратурата в чл. 127 от Основния закон и поради това се доближават до общия надзор за законност, отменен с действащата Конституция. В становището и правното мнение се твърди, че с изразите „и действия“ и „и ревизии“ в чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ, както и „и други закононарушения“ в чл. 145, ал. 1, т. 6 ЗСВ, неоснователно се превишава конституционната компетентност на прокуратурата.

Според Съюза на съдиите в България прокуратурата „не притежава общо правомощие да оспорва незаконосъобразни действия“ и в

разпоредбата не са визирани само действия на администрацията, а на всички правни субекти. Споделя се опасението на вносителя, че правомощието по чл. 145, ал. 1, т. 3, предложение трето от ЗСВ „може да доведе до злоупотреби“. В становището се твърди, че понятието „ревизия“ следва да се схваща като „производство на данъчна администрация за установяване на данъчни задължения“, както и че тази администрация следва сама да прецени кой от двата вида контролна дейност (проверка или ревизия) да извърши. Застъпва се тезата, че налагането на мерки за предотвратяване на „други закононарушения“, които не са престъпления, противоречи на принципа за разделение на властите.

В становището на фондация „Български адвокати за правата на човека“ се изразява подкрепа на искането на Министерския съвет в цялост и се излагат съображения, че възможността за възлагане на контролна дейност от страна на прокурор при данни за „незаконосъобразни действия“ и за извършване на превантивни действия при данни, че може да бъде извършено „друго закононарушение“, „попада извън рамката на чл. 127 от Конституцията и така се допуска намеса на прокуратурата в конституционно очертаната компетентност на други власти“.

Андрей Янкулов изразява съображения за противоконституционност на чл. 145 ЗСВ не само в атакуваните му части. В правното мнение е застъпено разбирането, че превантивната дейност на прокуратурата е като цяло противоконституционна, дори относно престъпления от общ характер, тъй като таква правомощие не се съдържа в чл. 127 от Конституцията. Авторът прави препращане към отмененото предходно законодателство относно функциите и правомощията на прокуратурата, където тази дейност е била детайлно посочена. Според правното мнение превантивната дейност е присъща единствено на органите на изпълнителната власт, като част от дейността по осигуряването на обществения ред и вътрешната сигурност. Споделя се разбирането, че изразът „и действия“ представлява надхвърляне на обхвата на посочения в чл. 127, т. 5 от Основния закон способ за изпълнение на основната задача на прокуратурата. В правното мнение се сочи, че изразът „и ревизии“ излишно доразвива „заложената в текста проверовъчна дейност“.

Върховният касационен съд, Висшият адвокатски съвет и доц. д-р Деяна Марчева излагат съображения в подкрепа на твърдението на вносителя за противоконституционност на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ в частта относно думите „и действия“ и на чл. 145, ал. 1, т. 6 ЗСВ в частта относно думите „или друго закононарушение“, но не споделят виждането

за противоконституционност на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ в частта относно думите „и ревизии“ и смятат, че искането следва да бъде отхвърлено в тази част. В становищата и правното мнение се посочва, че чрез правомощията по чл. 145, ал. 1, т. 3 и 6 ЗСВ по законодателен път компетенциите на прокуратурата се разширяват отвъд рамките на конституционно определените ѝ функция и правомощия, тъй като конституционният законодател изрично е уредил само възможността за предприемане на действия за отмяна на незаконосъобразни актове. В становищата и правното мнение е направен извод, че превантивно правомощие на прокуратурата изобщо не е предвидено в чл. 127 от Конституцията, откъдето следва, че предприемането на действия за предотвратяване на закононарушения, различни от престъпления от общ характер, представлява навлизане на прокуратурата в компетентността на изпълнителната власт. Посочва се, че оправомощаването на прокуратурата да следи за законността на всички действия, които не съставляват престъпления или „не са намерили израз в конкретен административен акт“, представлява универсална компетентност, несъвместима с основната функция на прокуратурата в чл. 127 от Конституцията. Обоснована е тезата за конституционносъобразност на нормативната уредба в устройствения закон, допускаща възможност прокурорът да възлага извършване не само на проверки, но и на ревизии. Аргументацията в тази насока, съдържаща се в становищата и правното мнение, е, че такова възлагане не се отклонява от функциите на прокуратурата в наказателния процес, доколкото ревизионните актове, с които са установени данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски, и приложенияте към тях ревизионни доклади са писмени доказателствени средства в наказателния процес.

Конституционният съд, като обсъди доводите в искането, постъпилите по делото писмени становища и правни мнения, както и относимата правна уредба, за да се произнесе, взе предвид следното:

Конституционният съд отбелязва, че тълкуването на Конституцията е неотделимо от процеса на упражняване на правомощието по чл. 149, ал. 1, т. 2, но единствено като казуално тълкуване. Воден от това разбиране, съдът намира за подходящо, преди да извърши преценка за конституционносъобразност на разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ в частта „и действия“ и „и ревизии“ и т. 6 в частта „или друго закононарушение“, да изрази позицията си по няколко въпроса, относими към конкретния конституционноправен спор, основавайки се и на вече формираната практика на конституционната юрисдикция. Сред

тях се открояват въпросите за правозащитната функция на държавата и ролята на съдебната власт като цяло, и на всяка от обособените подсистеми от органите на съдебната власт за нейната реализация, както и за функциите/задачите на тези различни органи – съд, прокуратура и следствие, проектирани върху съвкупността от правомощия и способности за упражняването им, за съдържанието на понятието „надзор“ и очертаните от принципите на правовата държава и разделението на властите предели на осъществяване на тази дейност, включително и за конституционните отговорности на прокуратурата – отвъд сферата на наказателния процес.

1. Относно върховенството на правото, ролята на прокуратурата като орган на съдебната власт и конституционно възложената ѝ основна функция/задача

Конституцията на Република България от 1991 г. въвежда нов модел на съдебната власт и установява основните ѝ характеристики в глава шеста. За разлика от конституционната уредба на законодателната и изпълнителната власт, където съответната глава носи наименованието на конкретен орган, тук водещият критерий е функцията (правозащитната функция на държавата), осъществявана чрез система от органи – съд, прокуратура и следствие. Конституционната рамка обхваща определени за всяка от подсистемите на органите на съдебната власт различни функции и задачи и всеки от тези органи с различен интензитет и различни способности реализира съдебната власт.

Основополагащите конституционни характеристики в чл. 117 от Основния закон се отнасят до съдебната власт в нейната цялост. По дефиниция съдебната власт осъществява правозащитната функция на държавата. Нейното конституционно предназначение е чрез специфични средства за въздействие да осигури законът да бъде спазен, когато са застрашени или нарушени права или законни интереси на всеки, който има право на защита. Конституционно установеното в чл. 117, ал. 1 призвание на съдебната власт да бъде независим и самостоен защитник на правата на гражданите, юридическите лица и държавата утвърждава идеята за справедливост като общочовешка и основополагаща конституционна ценност.

Справедливостта – материалното съдържание на правовата държава – може да се осъществи само при надлежни гаранции за закрила на законността. Стъпвайки на това разбиране, конституционният законодател възлага на прокуратурата като орган на съдебната власт да следи за спазването на законността (чл. 127 от Конституцията). Това е нейната основна функция, основна роля и задача като гарант за върховенството на правото (в този

смиъл Тълкувателно решение № 8 от 2005 г. по к.д. № 7/2005 г.; Решение № 7 от 2004 г. по к.д. № 6/2004 г.; Тълкувателно решение № 11 от 2020 г. по к.д. № 15/2019 г.), която се реализира в посочените в Конституцията области – в наказателния, както и в гражданския и в административния процес. Основната задача на прокуратурата конкретизира конституционно установената ѝ правозащитна функция като част от съдебната власт и определя дейността на прокуратурата като нейна специализация в рамките на съдебната власт (тълкувателни решения № 8 от 2005 г. по к.д. № 7/2005 г. и № 11 от 2020 г. по к.д. № 15/2019 г.).

Правозащитната функция на държавата, възложена на съдебната власт, не предполага еднаквост за всеки орган на съдебната власт при осъществяване на конкретните им задачи и способности за тяхното изпълнение и правомощията им и всеки един от тях допринася с присъщите му способности за реализиране на правозащитната функция на държавата по различен начин чрез съответната специфична форма – правосъдие и следене за спазване на законността.

Действащата Конституция възприема началата на съвременната конституционна демокрация, които по същество са отрицание на недемократичното управление и тоталитаризъм. Утвърждаването на върховенството на правото е най-значимото постижение на модерния конституционализъм, то е основополагащата концепция, върху която се гради политическата и правната система на конституционната правова държава. Член 4, ал. 1 от Основния закон изрично прогласява правовата държава като проявление на върховенството на правото за един от основните конституционни принципи (Решение № 12 от 2016 г. по к.д. № 13/2015 г.). Стъпвайки на вече изразеното в юриспруденцията на съда относно съдържанието на принципа на правовата държава и разграничението на елементите на правовата държава във формален и материален смисъл, съдът в посоченото по-горе решение развива чрез казуално тълкуване конституционния принцип в чл. 4, ал. 1 от Основния закон и разбирането за върховенство на правото, като подчертава, че всички – и управляващи, и управлявани – са еднакво подчинени на правото и са равни пред закона. В своите решения Конституционният съд последователно разгръща и обогатява съдържанието на понятието за правова държава с оглед на формалните елементи и произтичащите материалноправни изисквания, посочвайки, че всички те са обединени от идеята за върховенство на правото – универсалната и еднаква обвързваща сила на правото по отношение на всички правни субекти. Класически компонент на правовата държава във формален смисъл е принципът

на законност. Законността е съществено проявление на върховенството на правото, като в демократичния политически модел акцентът е поставен върху задължението на държавата да гарантира основните права и свободи на гражданите. Съвременната правова държава не е тъждествена с формалистичното разбиране за законност, а предявява поредица от изисквания към съдържанието на законите, насочени към постигане на свобода, справедливост и правна сигурност.

Отчитайки предмета на настоящото конституционно производство в неговата цялост, съдът отбелязва възприетото от правната доктрина разбиране, че в административното право принципът на законност се свежда до правилото, че прилагането на правните норми не трябва да зависи единствено и само от субективната преценка на администрацията, а върху нея трябва да се осъществява контрол – както последващ административен (ведомствен), така и – и това е съществено – контрол с юрисдикционни средства (съдебен контрол). Законът изпълнява особена гаранционна функция – да бъде основа и мяра на дейността на администрацията и правосъдието и така да реализира повелята на принципа на правовата държава – за закрила на основните права и свободи, за надеждност, доверие в правото и за правна сигурност.

По дефиниция и по своето действие върховенството на правото е ограничаване на държавната власт (Решение № 12 от 2016 г. по к.д. № 13/2015 г.). Правото е не само средство за управление на обществото, но и мяра на властването (Тълкувателно решение № 10 от 2021 г. по к.д. № 8/2021 г.).

Съществено за настоящото производство е проведеното в Решение № 5 от 2007 г. по к.д. № 11/2006 г. разграничение между правото на защита и публичната функция на контрола за законност и правозащитната дейност на държавните органи, когато става въпрос за оспорване на актове на изпълнителната власт. При държавните органи защитата на законността произтича от мандата, възложен им чрез избор или назначаване, и овластяването им с правомощия в Конституцията и законите. Тези органи, включително и прокуратурата, защитават правата на всички, без да се предпоставя личен интерес. Те са длъжни да съблюдают правовия ред по силата на пълномощията си, произтичащи от политическото представителство, т.е. от прякото или директното упълномощаване от суверена, и да бранят правовата държава и демократичното управление.

Конституционно възложената основна задача на прокуратурата е „да следи за спазването на законността“. Такава е конституционната повеля за съдържателния аспект на мандата

на прокуратурата в рамките на съдебната власт – тя служебно (*ex officio*) е натоварена с тази отговорност в реализацията на правозащитната функция на държавата. Конституцията предвижда възможности този орган на съдебната власт да следи за спазване на законността и извън пределите на наказателното преследване, което гарантира упражняването на държавната власт реално да бъде изцяло обвързано от нормите на правото.

Специфичният способ, предоставен на прокуратурата, за изпълнение на основната ѝ задача, определян като предприемане на действия за отмяна на актове на изпълнителната власт (Решение № 4 от 2017 г. по к.д. № 16/2016 г.), поставя въпроса как се съотнася с принципа за разделение на властите. В чл. 127 от Конституцията са използвани два израза: „следи за спазването на законността“ и „надзор“ (чл. 127, т. 1 и 4), като надзорът е една от дейностите, чрез които се осъществява основната функция на прокуратурата като част от съдебната власт. По този начин конституционният законодател подчертава по-широкия обхват, вложен в израза „следи за спазване на законността“, включващ и надзора за законност като част от конституционно определените способности за гарантиране върховенството на правото. Обхватът на прокурорския надзор за законност върху изпълнителната власт се основава на доктрината за пределите на властването и регулиращите и балансиращите механизми, от които той е част. Разделението на властите е основополагащ организационен принцип на модерната правова държавност, който има за предназначение не само да предотвратява произвола, като ограничава публичната власт, но и да създава предпоставките за нейното рационално и ефективно упражняване, доколкото спомага да се избегне конфликтът на интереси, който би възникнал между законодателя, правоприложителите и решаващите органи, ако всеки един от тях навлиза прекомерно в полето на дейност на другите.

Конституционният съд е имал вече възможност да посочи, че „при първичното деление учредителната власт поверява самостоятелни функции на различни титуляри на власт: законодателната – на Народното събрание, изпълнителната – на Министерския съвет и министрите, а съдебната – на съдилищата, прокуратурата и органите на следствието. Същевременно учредителната власт формира чрез вторично хоризонтално деление в Конституцията балансите и средствата за взаимно възпиране между учредените власти. Така всяка институция получава правомощия извън първичния си домен на власт, предназначени да възпират действията на институциите – титуляри на първичното разделение на

властите, когато те излизат извън пределите на властническите си функции. Целта е да се гарантират конституционно установените правомощия и основни права“ (Решение № 2 от 2008 г. по к.д. № 1/2008 г.; Решение № 6 от 1993 г. по к.д. № 4/1993 г.). Конституционните граници на властването са ключова характеристика на съвременната демокрация и изискват придържане към върховенството на правото.

Възложената от конституционния законодател основна задача на прокуратурата, която се осъществява чрез способите, установени в Основния закон по отношение на актовете и действията на органите на изпълнителната власт, е проявление на този регулиращ и балансиращ механизъм при осъществяването на държавната власт. Особено значение има контролът/надзорът за законност, който съдебната власт (чрез органите) упражнява спрямо изпълнителната, доколкото именно тя най-често е склонна да навлиза в полето на дейност на другите две власти.

2. Относно съдебния контрол и прокурорския надзор за законност върху актове и действия на административни органи

В българската правна система съществуват различни юридически способности за контролиране на изпълнителната власт, от които решаващ е съдебният контрол върху актовете и действията на изпълнителната власт.

Контролът за законност на актовете и действията на административни органи, осъществяван от съдилищата по силата на чл. 120, ал. 1 от Конституцията, е израз на правозащитната функция на правовата държава, т.е. на цялостно обвързване на упражняването на държавната власт от нормите на правото. Той предпоставя и осигурява законосъобразното упражняване на държавната власт и е в интерес на държавата и нейните органи, като включва държавната функция по осъществяване на административното правораздаване по смисъла на това понятие, вложен в чл. 125, ал. 1 от Конституцията, и осигурява защита на правата и законните интереси на правните субекти (тълкувателни решения № 13 от 1993 г. по к.д. № 13/1993 г.; № 21 от 1995 г. по к.д. № 18/1995 г. и № 2 от 2023 г. по к.д. № 1/2022 г.).

Съдебният контрол/надзор и прокурорският надзор за законност върху актове и действия на административни органи имат едно и също основание за извършването им, но двата вида надзор се различават по начина им на поставяне в действие, по своя обхват и средствата за въздействие, които се прилагат. Съдът действа само след като бъде сезиран (с жалба или протест), докато прокурорът може да се самосезира и по своя преценка, вкл. при засягане на важен държавен или обществен

интерес, и да подаде протест срещу административен акт; съдът осъществява контрол за законосъобразност само по отношение на акта, предмет на разглеждане в конкретното производство, докато прокурорският надзор може да се разпростре върху законосъобразността на различни актове на административни органи, които не са изключени от съдебно оспорване, но такова не се е развило по инициатива на заинтересуваното лице; и не на последно по важност място, различни са средствата за въздействие, с които разполагат съдът и прокурорът – последният не решава окончателно въпроса за законосъобразността на административния акт, той може само да предложи на съда да го отмени, докато съдът решава самостоятелно и окончателно този въпрос.

Традиционно, когато се говори за надзор за законност, осъществяван от органите на съдебната власт върху изпълнителната власт, фокусът е върху съдебния контрол или административното правораздаване. На заден план остава надзорът за законност, осъществяван от прокуратурата на основание чл. 127 от Конституцията, в чийто обхват влиза предприемането на действия за отмяна на незаконосъобразни актове (т. 5). Неговото значение обаче не трябва да бъде подценявано. Конституционният съд е изяснил, че ако определени актове на изпълнителната власт въз основа на конкретна законова разпоредба бъдат изключени от съдебен контрол, то това води и до лишаване на прокуратурата от възможност за прокурорска проверка за законност. Съдът се е аргументирал, посочвайки, че „правомощието на прокуратурата по чл. 127, т. 3 (настояща т. 5) от Конституцията е предвидено като средство за защита на обществения интерес. Да се допусне ограничение на това правомощие, като се изключи съществуващият до този момент съдебен контрол относно административни актове във връзка с приватизационния процес чрез разпоредба в закона, означава да се допусне „ограничена“ или „непълна“ защита на обществения интерес в случаите, когато той е застрашен или накърнен. Обратното означава да се предпоставя недобросъвестност на прокуратурата, което е недопустимо“. Според Конституционния съд протестирането на административните актове от прокурора включва и отнасянето им пред по-горестоящия административен орган, а не само пред съда (Решение № 5 от 2003 г. по к.д. № 5/2003 г.).

Надзорът на прокуратурата, основан на чл. 127, т. 5 от Конституцията, притежава отличителна характеристика. Той не е всеобхватен и се ограничава само до законосъобразността на актовете, което се вписва в

логиката на демократичното управление под върховенството на правото. Като стъпва на това разбиране и въз основа на съпоставка с предходната българска държавно-правна история на конституционната уредба на функциите и правомощията на прокуратурата, Конституционният съд посочва, че действащата Конституция не предвижда и не урежда т.нар. „общ надзор“ за законност (Решение № 4 от 2017 г. по к.д. № 16/2016 г.). Прокурорската дейност по следене за спазване на законността в областта на административния процес намира проявление в това да се обоснове и докаже незаконосъобразността на протестирания акт (административен или правораздавателен акт), чиято отмяна или изменение прокурорът е поискал. Прокурорът не упражнява надзор върху осъществяване на решаващата компетентност на административния орган. В сравнение с „общия“ надзор, който предполага неизчерпателно уредени на конституционно ниво функции и правомощия на прокуратурата, надзорната дейност според Конституцията от 1991 г. е стеснена и лимитирана по обхват, като се осъществява в строго определени рамки, които не бива да бъдат надхвърляни. Според Основния закон (чл. 127, т. 5 и 6) прокурорът разполага с далеч по-ограничено правомощие – той „предприема действия за отмяна на незаконосъобразни актове“, вместо да упражнява „общ надзор за отмяна“, както и „в предвидените от закона случаи участва в граждански и административни дела“ вместо „гражданско-съдебен надзор“. Прокурорът участва в конкретно изброени граждански дела като държавен орган в изпълнение на възложената му конституционна функция и не разполага с общо правомощие да участва в граждански производства, тъй като действащата нормативна уредба разкрива стесняване и преосмисляне на надзорната функция на прокуратурата в гражданския процес. В посочените по-горе случаи прокурорът разполага с процесуална възможност да сезира съда или да участва/встъпи в административно или гражданско производство в предвидените със закон случаи, като той няма решаваща функция. Чрез надзорната дейност не могат изобщо да се засягат и решават въпроси по съображения за целесъобразност, навременност и пр., да се контролира упражняването на свободното усмотрение и да се въздейства върху дискреционната власт на административните органи, да се извършва намеса по същество в работата на органите на изпълнителната власт, да се отменят или изменят (от прокурора) техни актове, когато се констатира незаконосъобразността им, нито съществува правна възможност за даване на задължителни указания (Тълкувателно решение № 13 от 1993 г. по к.д. № 13/1993 г.).

Правомощието на прокурора да предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни актове, както и да участва в дела – извън наказателноправната сфера – не е тоталитарна специфика или реминисценция на „общия надзор“, както посочва вносителят. Негов аналог (на правомощието) може да бъде открит в правните системи на редица правни и демократични държави. Във Франция прокурорът взема участие в граждански и търговски дела, поддържа връзки и сътрудничество с местните и административните органи по въпроси от значение за обществения ред, в Унгария съществува надзор за законност на актове, издавани от лица, които са на подчинение на правителството, както и решения на несъдебни органи, разглеждащи трудовоправни и служебни спорове, и на някои гражданскоправни производства. В една или друга форма надзорна дейност на прокуратурата съществува и в други европейски държави – Латвия, Словакия, Испания, Португалия, Естония, Полша и др.

3. Относно прокурорската служба извън областта на наказателното преследване и европейските изисквания, свързани със статуса на прокурорите

Ролята на прокуратурата извън областта на наказателното преследване в съвременните демократични държави е анализирана и обсъдена в делото *Batsanina v. Russia*, no. 3932/02, 26 Мау 2009 на Европейския съд по правата на човека в Страсбург (ЕСПЧ). В това свое решение ЕСПЧ сочи основните принципи, на които трябва да се основава ролята на прокуратурата при участието ѝ в граждански или административни дела. Според съда прокурорът може да участва в тези дела по изключение и винаги следва да има добре обоснована и лесно откриваема цел. Намесата на прокуратурата в този вид производства трябва да е субсидиарна и би могла да се приеме само ако целта на производството не би могла да бъде постигната по друг начин. ЕСПЧ възприема разбирането, че прокуратурата не бива да има решаващи функции – извън наказателното преследване.

Част от Европейските стандарти относно статуса на прокурорите (*soft law*), които не са формално задължителни, но не са и лишени от обвързваща сила, е Римската харта (одобрена от Консултативния съвет на европейските прокурори, 17 декември 2014 г.). Според нея „Във всички правни системи прокурорите допринасят за гарантиране на правовата държава, особено чрез справедливото, безпристрастно и ефективно прилагане на закона при всички дела и във всички етапи на производството, в рамките на тяхната компетентност.“ Европейските норми и принципи са отразени и в Препоръка (2012)11 на Комитета на министрите

относно ролята на прокурорската служба извън системата на наказателното правосъдие, като „в различните национални правни системи тези функции може да включват представителство на общия и публичния интерес, осигуряването на правна помощ за лица и защита на техните човешки права и основни свободи, представителството на държавата пред съдилищата, надзор над публични органи и други юридически лица и предоставянето на правни становища пред съдилищата и освен това, че естеството на тези функции може да варира в частното и публичното право“. В Приложение към Препоръка (2012)11, буква Д, озаглавено „Ролята на прокурора като надзорен орган“, се казва: „Там, където прокурорите имат надзорна роля по отношение на някои национални, регионални и местни органи, както и по отношение на други юридически лица, с оглед осигуряване на тяхното правилно функциониране в съответствие със закона, те [прокурорите] трябва да упражняват своите правомощия независимо, прозрачно и в пълно съответствие с върховенството на правото.“

Като взема предвид изложеното, съдът намира за необходимо да отбележи, че действащата уредба на надзорното правомощие на българската прокуратура по отношение на законосъобразността на актове на изпълнителната власт и участие в предвидените със закон случаи в граждански и административни дела е в съответствие със съществуващите европейски практики относно ролята на прокуратурата извън наказателния процес.

Характеристиките на прокурорската дейност, очертани по-горе въз основа на доктрината и конституционната практика, дават основание да се направи извод, че част от способите за осъществяване на основната функция на прокуратурата в чл. 127 от Конституцията – да следи за спазването на законността в сферата на държавното управление – могат да се квалифицират като надзорни. За осъществяване на конституционно възложената на прокуратурата основна задача прокурорът разполага с набор процесуални средства за предприемане на мерки за опазване на законността чрез подаване на протести срещу незаконосъобразни актове на органите на изпълнителната власт или участие в съдебни производства по оспорване на такива актове. Прокурорът няма правомощие да прави преценка за целесъобразността на административния акт или да решава окончателно въпроса за неговата законосъобразност, а само да отнесе въпроса до горестоящия административен орган за преценка за съответствие със закона или да предложи на съда да прецени неговата законосъобразност. Тази логика се проследява и в разпоредбата на чл. 127, т. 6 от Основния закон, където

изрично се предвижда създаване на законова уредба в съответния правен отрасъл, както и посочване на делата с участие на прокурор. Конституционният съд подчертава, че по този начин се откроява значим структурен признак на правовата държава – последната и решаваща роля относно спазването на закона от органите на изпълнителната власт принадлежи на съда.

4. Относно оспорените от вносителя части от разпоредбата на чл. 145, ал. 1 от Закона за съдебната власт

Вносителят се позовава на противоконституционност на чл. 145, ал. 1, т. 3 относно думите „и действия“ и „и ревизии“ и на т. 6 в частта „или друго закононарушение“, твърдейки, че е налице противоречие с чл. 127, т. 5 от Конституцията, с акцент, поставен върху посочените в искането основания за разпространение на правомощията на прокурора върху „всички области на държавното управление“ и за надхвърляне на конституционната рамка.

Проверката за конституционност на чл. 145, ал. 1, т. 3 и 6 (в оспорените части) ЗСВ се основава както на изложените по-горе съображения, така и на възприетото от съда разбиране, че ако основополагащите конституционни характеристики в чл. 117 от Основния закон се отнасят до съдебната власт в нейната цялост, то следващите разпоредби от глава шеста уреждат спецификата относно трите категории органи и очертават най-общо и по необходимост с висока степен на абстрактност конституционната рамка за тях в организационен и функционален аспект (Тълкувателно решение № 8 от 2005 г. по к.д. № 7/2005 г.).

Тази рамка по необходимост предполага законово ниво на нормативна уредба на неуредените от нея, но значими въпроси за организацията и дейността на прокурорските органи (тълкувателни решения № 8 от 2005 г. и № 11 от 2020 г.). Първичното уреждане на тези обществени отношения, предмет на законодателна регламентация, задължително следва да се вмества, от една страна, в установените от Конституцията предели при спазване на изискването, посочено в Решение № 7 от 2004 г. по к.д. № 6/2004 г. – „да е в синхрон и да не противоречи до степен на отрицание със способите, които са лимитирани и точно формулирани в чл. 127 от Конституцията“, и от друга страна, да е в границите на други конституционни разпоредби, включително и установяващи правомощия на орган/респ. задължения за главния прокурор (чл. 84, т. 16 *in fine*, чл. 120, ал. 1, чл. 117, ал. 1).

По правилата на логиката детайлизирането на установения конституционен модел на съдебната власт и на прокуратурата като част от нея в последваща законова уредба не може да следва конституционните формулировки,

като ги възпроизвежда по идентичен начин, тъй като тогава би било налице повторение, но не и конкретизация на конституционни разпоредби.

Анализът на чл. 145 ЗСВ води до извод, че с него на прокурорите се предоставя инструментариум, чрез който да осъществяват правомощията си такива, каквито са предвидени в Конституцията и в действащото законодателство – Наказателно-процесуален кодекс (НПК), Административнопроцесуален кодекс (АПК), Граждански процесуален кодекс (ГПК), Закон за административните нарушения и наказания (ЗАНН), Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК), Закон за държавната финансова инспекция (ЗДФИ), Закон за политическите партии (ЗПП) и много други, разпоредби от които не се оспорват от вносителя.

Законодателната техника, използвана в хипотезата на ал. 1 на чл. 145 ЗСВ, относима към всички изброени в шест точки правни възможности чрез употребата на словесната конструкция „при изпълнение на предвидените в закона функции прокурорът може:“, дава основание да се приеме, че оспорената уредба съдържа способности, които се поставят в ход само доколкото служат за осъществяване на изрично предвидени на законово ниво правомощия на прокуратурата. Този извод се потвърждава и от езиковото тълкуване на хипотезата на т. 3 на чл. 145, ал. 1 ЗСВ в частта „при данни за престъпления или за незаконосъобразни актове и действия“, което още веднъж идва да покаже, че законодателят обвързва приложението на чл. 145 ЗСВ с наличието на конкретна необходимост от осигуряване на надлежно изпълнение на съществуващи правомощия на прокуратурата както в сферата на наказателния процес, така и извън него.

Параметрите на приложение на чл. 145, ал. 1, т. 3 и 6 ЗСВ в оспорените от вносителя части са лимитирани и могат да се извлекат пряко от конституционно възложените на прокуратурата основна задача и способности за изпълнението ѝ. Това изисква атакуваната уредба да бъде тълкувана и прилагана във връзката ѝ с нормата на чл. 127 от Основния закон или други конституционни разпоредби, които на практика очертават пределите, до които може да се простира дейността по реда на чл. 145, ал. 1, т. 3 и 6 ЗСВ (в оспорените части). Тази разделителна линия преминава там, където прокурорската дейност е необходима за осъществяване на някое от предвидените в Конституцията и детайлизирани в законите правомощия на прокуратурата. Така самото поставяне в ход на дейността по чл. 145, ал. 1, т. 3 и 6 (в оспорените части) ЗСВ се явява конституционно обусловено.

В чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ на прокурора е предоставено правомощието да възлага на съответните органи да извършват проверки и ревизии, обвързвайки го с краен срок и с възможност за изискване на заключения и представяне при поискване на всички материали. Законодателят е предвидил два различни инструмента, с които прокурорът разполага – възлагане на проверка (неоспорвано от вносителя) и възлагане на ревизия. Това прокурорско правомощие се упражнява не произволно, не при неограничена дискреция на прокурора, а само при наличие на конкретни основания, предвидени в същата норма. Тези основания са: при данни за престъпления и при данни за незаконосъобразни актове и действия.

В чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ се открояват три хипотези, всяка от които се вмести в конституционната рамка на чл. 127 от Основния закон. Първата хипотеза включва упражняване на правомощието от прокурора „при данни за престъпления“ – в този случай прокурорът може да възложи извършването на проверки и/или ревизии, когато е в режим на изпълнение на правомощията си в наказателноправната сфера. Втората хипотеза се прилага „при данни за незаконосъобразни актове“. При нея се пристъпва към проверка и/или ревизия в режим на изпълнение на правомощието по чл. 127, т. 5 от Конституцията. Третата хипотеза – „при данни за незаконосъобразни действия“, е относима към правомощието на прокуратурата по чл. 127, т. 6 от Конституцията – да участва в административни дела, които могат да имат за предмет „действия“, или в конкретни граждански производства.

Преценката за конституционност на оспорената разпоредба предполага да се съобрази приложението на т. 3 на чл. 145, ал. 1 ЗСВ в частта „и ревизии“ спрямо очертаните в същата норма основания, всяко от които е относимо към конкретните правомощия на прокуратурата според чл. 127 от Конституцията.

За да се произнесе за конституционността на израза „и ревизии“, съдът следва да прецени значението на понятието „ревизия“ и да го съпостави с понятието „проверка“. От формулировката на разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ следва, че двете понятия не са синонимни и законодателят е вложил различен смисъл в тях. Проверката като контролна дейност се схваща от доктрината като по-широкообхватното, родовото понятие, докато ревизията е частен случай на проверка, за който важат определени характеристики.

Същата двойка понятия се среща и на други места в законодателството извън ЗСВ. В чл. 110, ал. 2 ДОПК законодателят е дал определение на ревизията, а в чл. 110, ал. 3 – на

проверката, при което се акцентира изрично, че чрез проверка не може да бъде постигнат резултат, който се постига само чрез ревизия.

В особената част на Наказателния кодекс (НК), глава седма „Престъпления срещу данъчната, финансовата и осигурителната системи“, в престъпления са въздигнати избягването на установяване или плащане на данъчни задължения в големи размери (чл. 255, 255а) и укриването на задължителни осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване или за здравно осигуряване в големи размери (чл. 255б). Същевременно в чл. 127 НПК като вид писмени доказателствени средства са изброени „ревизионните актове, с които са установени данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски и приложените към тях ревизионни доклади“. От цитираните разпоредби в данъчнопроцесуалното, наказателното и наказателнопроцесуалното законодателство се установява, че за да изпълнява своята иманентна роля в разкриването на престъпления и реализирането на наказателна отговорност за извършените престъпления, е необходимо прокурорът да разполага с възможност да възлага на компетентните органи извършването на ревизии, когато има данни за извършено деяние по глава седма от особената част на НК. По сходен начин в ЗДФИ с цел защита на публични финансови интереси на държавата в чл. 5, ал. 1, т. 5 е изрично предвидено, че „финансови инспекции се извършват и при възлагане от органи на прокуратурата по реда на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ“. Очевидно е, че правомощието по чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ е свързано със събиране на доказателства по НПК, който признава за писмени доказателствени средства актовете и документите, с които завършват различни форми на административен и финансов контрол, като в тази дейност се включват не само „ревизии“, но и „финансови инспекции“, „одити“ и др.

Разположена в обхвата на конституционните правомощия на прокуратурата в наказателноправната сфера, ревизията по реда на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ се възлага и в случаите, когато има наличие на законен повод, но липсват достатъчно данни за образуване на досъдебно производство относно извършено престъпление от общ характер, доколкото в НПК е установено правилото образуването на наказателно производство да е основано.

В контекста на конституционните правомощия на прокуратурата извън наказателния процес (чл. 127, т. 5 и 6 от Конституцията) следва да се съобрази значението на понятията „акт“ и „действие“. Думата „акт“ според Българския тълковен речник, издателство „Наука и изкуство“, София, 1996 г., има множество значения, част от които са: действие, дело,

постъпка; писмено установяване на нещо станало, извършено [документ] – напр. съставен акт, акт за встъпване в длъжност, обвинителен акт, нотариален акт и др.

Конституционният съд намира за необходимо да напомни, че в Тълкувателно решение № 9 от 2014 г. по к.д. № 3/2014 г. е посочено, че „Природата на държавните органи се проявява в правомощието им да издават властнически волеизявления във формата на правни актове. [...] Правомощията на държавните органи да издават правни актове произтичат от това, че те са носители на империум, който има публичноправна природа. [...] Правният акт е юридически факт от категорията на юридическите действия, от които настъпват правни последици. Той поначало е резултат от правомерна юридическа дейност. Юридическите актове са особена юридическа форма, в която държавните органи упражняват своите правомощия.“

Юридическата терминология, макар и по-рядко, използва думата „акт“ в смисъл на действие, но широко е разпространено използването ѝ със значение на „документ“. Според правната доктрина „действие“ като вид юридически факт е една от формите на юридическо деяние, която представлява активно волево човешко поведение. Юридическите деяния се схващат като антипод на юридическите събития, които са юридически факти, непредставляващи волево човешко поведение. Освен действието другата форма на юридическо деяние е бездействието, което се разглежда като пасивно волево човешко поведение. Това общотеоретично схващане е отразено и във възприетата от законодателя терминология в наказателното и административнонаказателното законодателство, доколкото и в НК (чл. 9), и в ЗАНН (чл. 6) пресъплението и административното нарушение са определени като „деяние (действие или бездействие)“. В чл. 21, ал. 1 АПК се посочва, че индивидуалният административен акт е волеизявление на административен орган, което може да бъде изразено изрично или чрез действие, или чрез бездействие. Предвид изложените съображения, доколкото и с двете форми на юридическо деяние може да бъде осъществен съставът на правонарушение или да бъде обективизирано волеизявление на административен орган, представляващо (незаконнообразен) юридически акт, използваният в чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ израз „действия“ следва да се разбира в своя широк смисъл, т.е. обхващащ и действия в тесния смисъл на активно волево поведение, и бездействия като пасивно волево поведение.

Въпреки използвания съединителен съюз „и“ в чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ в частта „незаконнообразни актове и действия“, цялостната

формулировка на разпоредбата подсказва, че става въпрос за алтернативни възможности, като същата терминология е възприета в чл. 120, ал. 1 от Конституцията.

Първата възможност, свързана с основанието за възлагане на съответните компетентни органи да извършат ревизия (контролна дейност), е наличие на данни за изричен акт (административен акт и др.), за който се твърди, че е незаконнообразен. Чрез упражняване на това правомощие по реда на т. 3 на чл. 145 ЗСВ прокурорът проверява достоверността и основателността на данните, с които разполага за незаконнообразността на акта, и въз основа на тази проверка изгражда своето убеждение за законосообразност/незаконнообразност и за предприемане на последващи действия (при основателност – да сезира съд или друг орган, който има компетентност да се произнесе по реда, предвиден в съответния за този случай закон). Протестирането на административните актове от прокурора включва, както беше подчертано, и отнасянето им пред по-горестоящия административен орган, а не само пред съда.

Втората възможност обхваща случаите, когато прокурорът разполага с данни за незаконнообразност, но те не са относими към изричен акт на орган на изпълнителната власт – правна възможност, допустима в административното право, предвид обстоятелството, че властническото си волеизявление органът може да изрази и чрез конклюдентни действия или знаци. Действията на прокурора, основани на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ, имат за цел да се изясни дали съответните действия са административен акт, или са фактически действия на орган на изпълнителната власт, както и да се провери основателността на данните относно незаконнообразността. Последващите действия на прокурора се определят от резултатите на контролната дейност. Ако чрез проверката се установи, че действията са властническо волеизявление на орган на държавно управление и то е незаконнообразно, прокурорът предприема действия за спазване на законността така, както при изричен незаконнообразен акт.

Конституционната уредба в чл. 120, ал. 1 от Основния закон определя предметния обхват на съдебния контрол за законосообразност по отношение на „актове и действия на административните органи“. Затова участието на прокурора в тези съдебни производства предполага идентитет на способите/инструментариума, с който разполага, както по повод евентуално релевирана незаконнообразност на акта, така и при атакуване на действията на администрацията. Това участие не може да включва инструментариум за прокурора единствено във връзка с релевирана незаконно-

съобразност на оспорвания административен акт, но не и за оспорената законосъобразност на действието/действията на административния орган.

Възможна е и трета хипотеза, разглеждана като самостоятелна, която обхваща случаите, когато данните, с които разполага прокурорът, са само за незаконосъобразни действия, като тя се свързва със случаите, предвидени в закон, за участието на прокурора в граждански дела. Тогава той може да упражни правомощието си по чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ, за да установи достоверността и основателността на данните, и въз основа на това да прецени дали да упражни законовоото си правомощие да инициира съответно гражданско производство (например да предяви иск по чл. 155, т. 3 от Търговския закон, да поиска разпускане на политическа партия по Закона за политическите партии, да предяви искане пред съд в охранително производство, да иска поставяне на лице под запрещение и др.).

Възлагането на проверка и/или ревизия на основание „данни за незаконосъобразни актове и действия“ е относимо към способите, предвидени в Конституцията: чл. 127, т. 5 – да предприема действия за отмяна на незаконосъобразни актове, и чл. 127, т. 6 – да участва в граждански и административни дела в случаите, предвидени със закон.

Вносителят не подлага под съмнение процесуалните инструменти, предоставени на прокурора в законодателството и най-вече в АПК и ГПК, и същите не подлежат на преценка за конституционосъобразност в настоящото производство. Не съставлява аргумент за противоконституционност обстоятелството, че оспорваните части от разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ са ненужни, понеже преценката за законосъобразност на съответния акт не изисквала извършване на проверка или ревизия. Действащото законодателство съдържа съответните разпоредби относно правните основания за оспорване на административните актове, но от участниците в производството зависи какви инструменти ще използват за мотивиране на съответната теза, респ. за доказването ѝ, както и за обосноваване на значимия държавен или обществен интерес (от прокурора), който би могъл да е различен при всеки един случай, като се съобрази и обстоятелството, че прокурорът в по-голямата част от случаите не е бил инициатор или участник в административното производство по издаването на акта.

Изложеното позволява да се заключи, че предвидените в Конституцията и детайлизирани в закона правомощия на прокуратурата са непосредственото правно основание на прокурорската дейност по реда на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ (в оспорените части) и едновременно с

това са неин предел. Разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 3 (в оспорените части) ЗСВ не съдържа нови, неуредени в Конституцията правомощия на прокуратурата, които да противоречат до степен на отрицание на способите, лимитирани и точно формулирани в конституционната рамка. Направеното в хипотезата на нормата на чл. 145, ал. 1 ЗСВ отпращане към предвидените в Конституцията и детайлизирани в закона правомощия на прокуратурата дава основание да се поддържа, че законодателят не е вложил в оспорената разпоредба воля за създаване на уредба, която да разширява правомощията на прокуратурата – отвъд установеното от Конституцията. Вместо твърдяното противоречие с Основния закон е налице взаимодействие, доколкото нормата на чл. 127 от Конституцията задава параметрите, на които стъпва и се развива прокурорската дейност по реда на оспорената уредба, а от своя страна разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ съдържа инструментариума, който допринася и прави възможна ефективната реализация на конституционните правомощия на прокуратурата.

В дейността си по реда на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ в оспорените от вносителя части прокуратурата е обвързана от пределите, зададени от хипотезата на самата норма, с което оспорената уредба експлицитно се противопоставя на „тоталитарните практики на „всеобщ“ прокурорски надзор“. Открояваща се характеристика на последния е, че за да се прояви, не е нужно някакво специално основание освен общата надзорна функция на прокуратурата. Обратно, прокурорската дейност по реда на атакуваната уредба е предварително предпоставена и ограничена с отнапред фиксирани основания, свързани с потребност от изпълнение на предвидени в Конституцията и детайлизирани в закона правомощия на прокуратурата, и в този смисъл не съставлява „всеобщ“ надзор за законност.

Законодателят е оставил избора на инструмент в дискреция на прокурора. Според спецификите на конкретния случай той извършва преценка дали да възложи на компетентните органи извършване на проверка (неоспорен от вносителя инструмент), или да възложи извършване на ревизия. От гледна точка на изискванията на правовата държава закон, който дава дискреционно право на преценка на правоприлагащите органи, трябва да обозначава с достатъчна яснота и прецизност неговия обхват и начин на упражняване. Разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ спазва това изискване, тъй като при възможност за дискреционна преценка нейният обхват е установен недвусмислено. Те (границите, пределът) допират до предвидените на позитивноправно ниво правомощия на прокуратурата, чийто

съдържателен обхват е предварително предоставен от конституционния законодател и не може произволно да бъде релативизиран от прокурорите.

Съизмерването на прокурорската дейност по реда на чл. 145, ал. 1, т. 3 (в оспорената част) ЗСВ спрямо общата абстрактна мяра, която се определя от конституционните правомощия на прокуратурата, детайлизирани в законите, легитимира оспорената уредба за това, че свободата на преценка на прокуратурата няма да прерасне в произвол.

Възможността на прокуратурата да извършва дейностите по чл. 145, ал. 1, т. 1 – 6 ЗСВ не влияе пряко върху правомощията на административните контролни органи, предвидени в структурата на изпълнителната власт. Прокуратурата не разполага с правомощията на специализираните административни органи, няма процесуална възможност да упражнява компетентността им. Именно защото органите на прокуратурата не могат да се намесват в сферата на дейност и не разполагат със законоустановените функции на административните органи, но в изпълнение на задълженията си да следят за спазването на законността и да предприемат действия за отмяна на незаконосъобразни актове на прокурорите е предоставена процесуална възможност по чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ – да възложат извършването на „проверки“ и „ревизии“ на компетентните контролни органи.

Настоящата редакция на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ разкрива особеност, при която по отношение на възможността прокурорът да възлага извършването на ревизии няма как да бъдат отграничени хипотезите, при които този инструмент да се използва единствено когато има данни за престъпления, от тези, при които прокурорът разполага с данни за незаконосъобразни актове и действия. При тази законова редакция на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ обявяването за противоконституционна на частта относно думите „и ревизии“ би отнело на прокурора възможността да възлага извършването на ревизии, включително и при данни за извършено престъпление, и би поставило дейността на прокуратурата за разкриването на престъпления, включително и против данъчната и осигурителната система, за установяване на корупция, измами и нарушения, засягащи финансовите интереси не само на държавата, но и на Европейския съюз, в зависимост от инициативата на конкретен контролен орган, което би представлявало недопустима намеса в нейната работа. Съгласно чл. 117, ал. 2 от Конституцията съдебната власт е независима, като при осъществяване на своите функции прокурорите се подчиняват само на закона. В този смисъл поставянето на правосъдието/

правозащитната функция на съдебната власт и в частност на прокуратурата като част от нея в зависимост от инициативата на контролни органи (публичноправни структури, които се формират с участието на изпълнителната власт) не би могло да попадне сред средствата, чрез които се уравновесяват действията на първичните носители на власт, доколкото по този начин би могло да се възпрепятства прокуратурата да изпълнява конституционно възложената ѝ функция „да следи за спазване на законността“ в нейното най-релефно и типично проявление, а именно чрез участието на прокурора в наказателния процес.

В искането на вносителя е изказано твърдение за противоконституционност на разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ в частта относно думите „и ревизии“, без да е направен опит то да бъде обосновано, тъй като не е посочен нито един аргумент в негова подкрепа. Извадените от конкретен контекст примери от прокурорската практика, на които се позовава вносителят, освен че сами за себе си не могат да служат като основание за противоконституционност на законова разпоредба (Решение № 13 от 2020 г. по к.д. № 5/2020 г.) са относими към приложното поле на т. 3 на чл. 145, ал. 1 ЗСВ в частта „проверки“, която не е оспорена по настоящото дело.

Използваната законодателна техника в хипотезата на ал. 1 на чл. 145 ЗСВ е приложима към всички нейни точки, поради което спрямо т. 6 са относими гореизложените принципни постановки във връзка с т. 3, според които дейността на прокурорите по реда на тази норма не може да надхвърля предела на конституционните правомощия на прокуратурата, детайлизирани в текущото законодателство. По сходен на обсъдената по-горе разпоредба на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ начин с разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 6 ЗСВ на прокурора е предоставено едно правомощие – „да прилага предвидените от закона мерки“, при наличие на данни, че може да бъде извършено престъпление от общ характер или друго закононарушение. В този случай конкретните инструменти за упражняването на това правомощие не са изрично и изчерпателно изброени, тъй като включват предвидените в действащото законодателство мерки.

Основанията за упражняването на предоставената на прокурора възможност отново са изрично предвидени като алтернативни хипотези (идентична законодателна техника). И в двата случая с тази разпоредба в устройствения закон дейността, която може да извършва прокурорът, има насоченост към предотвратяване извършване на престъпление или друго закононарушение, видно от използвания израз „може да бъде извършено“.

За да се прецени конституционността на разпоредбата единствено в частта „и други закононарушения“, е необходимо да се изведе точният смисъл, който е вложен от законодателя в този израз. От решаващо значение тук е дали ще бъде възприето разбирането, че става дума за всяко правонарушение, включително и от частноправен характер, или че законодателят е визирал само административни нарушения, оставяйки извън тази хипотеза гражданските деликти, договорното неизпълнение и дисциплинарните нарушения. Анализът на действащото законодателство и езиковото и систематичното тълкуване на атакуваната разпоредба дават основание да се приеме втората теза.

На първо място, така формулирана, разпоредбата предполага, че данните, с които прокурорът разполага, трябва да са за нарушение, предвидено в закон. Наред с престъпленията другият вид правонарушения в правната ни система, за които важи принципът за законоустановеност, са административните нарушения (чл. 2, ал. 1 ЗАНН). Според чл. 6 ЗАНН административни нарушения са деянията (действия или бездействия), които нарушават установения ред на държавно управление, извършени са виновно и са обявени за наказуеми с административно наказание, налагано по административен ред. Границата между тези два вида правонарушения се определя въз основа на степента на обществената им опасност или характеристиката на деянието от гледна точка на въздействието му върху обществените отношения, които се засягат с него.

На следващо място, неприемливостта на тезата, че с атакуваната разпоредба на прокурора се предоставя възможност да предотвратява всякакви правонарушения, в това число и такива в частното право, което прекомерно разширява намесата му в гражданските отношения, се потвърждава и от диспозицията на атакуваната правна норма – „да прилага предвидените от закона мерки“. Опасенията за „хипотетично“ прокурорско вмешателство в частноправните отношения се опровергават от действителното отсъствие на предвидени в законодателството (най-вече в ГПК) мерки, които прокурорът може да предприема по отношение на възможни бъдещи правонарушения от частноправен характер. Възможностите за участие на прокурора в граждански дела са само в изрично предвидени случаи (чл. 127, т. 6 от Конституцията) и при тях прокурорът защитава обществения интерес/общия или публичния интерес (чл. 40, ал. 2 от ЗПП, чл. 537, ал. 3 ГПК), или частния интерес на такива лица, които поради различни причини не могат да се защитят сами (чл. 336, чл. 550, ал. 3, чл. 552, ал. 1, чл. 554,

т. 3 ГПК). Невъзможно е да се обоснове извод, че само с разпоредбата в устройствения закон на прокурора се предоставя възможност за непропорционална намеса в граждански отношения, подчинени на диспозитивния метод на правно регулиране. Не следва да се подценява накрая и последователно следваната от законодателя насока за ограничаване на възможностите за намеса на прокурора в гражданските правоотношения.

В подкрепа на извода, че в чл. 145, ал. 1, т. 6 наред с престъпленията законодателят е визирал само административните нарушения, е и отчитането на волята на законодателя да определи роля на прокурора в административните производства и чрез другите правомощия, които са относими към тях и са уредени в чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ. С оглед основната функция на прокуратурата да следи за спазване на законността към момента на преценката дали да упражни визираното правомощие следва да се приеме, че прокурорът вече разполага с налични данни, които сочат за непосредствена и реална опасност както за престъпление от общ характер, така и за извършване на административно нарушение. Безспорно е, че прокуратурата може да извършва разследване, както и че ръководи разследването и упражнява надзор за законосъобразното му упражняване – чл. 127, т. 1 и 2 от Конституцията. В обхвата на тази дейност предвид основната ѝ функция да следи за спазване на законността, която не се изчерпва с разкриването и доказването пред съд/наказването (от съда) на престъпленията от общ характер, не може да бъде отречена възможността прокурорът, разполагайки с данни, че може да бъде извършено и друго деяние, което евентуално съставлява закононарушение, да предприеме предвидените от закона мерки за предотвратяването му по съответния правен ред. Оспорваната разпоредба не действа в правен вакуум, що се отнася до наказателния процес, поради което е и пряко свързана с правомощията на прокурора съгласно чл. 46, ал. 1, т. 4 НПК.

Разглеждана изолирано, разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 6 ЗСВ повдига въпроса какви биха могли да са мерките, които прокурорът предприема за предотвратяване на административно нарушение. Естеството на правомощието по т. 6 изключва осъществяването на контролна дейност – като проверки, ревизии, изискване на документи, тъй като контролната дейност за предстоящо извършване на закононарушение няма предмет и насока, защото причините и условията, които са създали реалната и непосредствена опасност от извършване на административно нарушение, могат да се преценяват само във връзка с вече извършено нарушение. Или правомощието по

т. 6 на чл. 145 ЗСВ съставлява правно основание за активиране на друг възможен правен механизъм, чрез който да се търсят възможности за предотвратяване извършването на евентуално административно нарушение, за което сочат наличните данни, известни на прокурора, при съобразяване на вредните последици, които то би предизвикало. Една от мерките в разглежданото направление е тази по чл. 145, ал. 1, т. 5 ЗСВ – изпращане на материалите на компетентния орган за прилагане на принудителни административни мерки. Конституционният съд намира за необходимо да посочи, че практиката по прилагане на тази норма показва, че т. 6 на чл. 145, ал. 1 ЗСВ (в оспорената част) се прилага от прокурорите най-често при изготвяне на предложения до органите на МВР във връзка с чл. 75, т. 3 от Закона за българските лични документи с цел недопускане отклонение от изтърпяване на наложено наказание лишаване от свобода поради неналожена принудителна административна мярка по този закон или при случаи, когато е констатирана опасност за живота и здравето на определено лице и на околните, с оглед вземане на мерки за евентуално оказване на спешна психиатрична помощ. В тези случаи предложенията на прокурора се мотивират освен с т. 6 и с чл. 145, ал. 1, т. 5 ЗСВ, а наложените впоследствие от съответен орган принудителни административни мерки подлежат на съдебен контрол.

При изпълнение на своите правомощия, ръководейки се от основната функция на прокуратурата и способите за нейното осъществяване, предвидени в Конституцията, прокурорът може да стигне до извод, че данните, с които разполага за противозаконно деяние, не очертават състав на престъпление, а сочат на административно нарушение. Тази хипотеза е възможна, тъй като, както беше посочено по-горе, преценката за кой от двата вида правонарушение става дума, може да зависи единствено от извод относно степента на обществена опасност. При това положение възможностите за прокурора са или да не предприема действия за предотвратяване на престъпление, нито каквито и да било други действия, или да изпрати материалите, които е събрал, на съответния орган, който е компетентен да предприеме съответни действия.

Предвид същността ѝ, превантивната дейност се явява иманентна част от правозащитната функция на съдебната власт (чл. 117, ал. 1 от Основния закон). На това основание тя е относима и към основните функции на всички структури в тази власт, като различията в съдържанието на функциите им предопределя и разликата в естеството на превантивната дейност. Отделно от изложеното, с изменението на Конституцията през 2015 г. конституционният законодател, отчитайки и

стъпвайки на данните от тази превантивна дейност на прокуратурата, въведе още едно задължение за главния прокурор – по искане на Народното събрание да изготвя и „други доклади... за противодействието на престъпността и реализиране на наказателната политика“ (чл. 84, т. 16 in fine; вж. и Тълкувателно решение № 6 от 2017 г. по к.д. № 15/2016 г.). Поради това е неприемливо да се поддържа, че предприемането на действия за предотвратяване на престъпления/закононарушения е неприсъща и забранена за навлизане зона за прокуратурата, като се отчита и своеобразната връзка престъпление – административно нарушение, размитата нерядко граница между тях и преминаването на разграничителната линия помежду им въз основа на количествени критерии, повторност или системност на деянието или други особености, свързани с извършителя им, предмет на законова регламентация в законодателството.

В съответствие с посоченото, отчитайки специфичната законодателна техника, използвана в устройствения закон за съдебната власт и в частност в чл. 145, ал. 1 ЗСВ, Конституционният съд намира за необходимо да отбележи, че не всяко правно несъвършенство може да обуслови противоконституционност на основата на противоречие с принципа на правовата държава. Не е в компетентността на съда да перифразира, редактира или прецизира разпоредбите на законите. Чрез правомощието на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията е невъзможно да бъде постигнато онова, което е в изключителната компетентност на законодателната власт. Контролът за конституционност не може, и още повече – не трябва, да бъде използван за заобикаляне на предвидената в Конституцията демократична законодателна процедура.

В заключение Конституционният съд намира за необходимо да напомним, че при преценка за конституционност (а и при тълкуване) не може да излиза извън възприетата от конституционния законодател концепция за съдебната власт и основните принципи за изграждане на нейните институции, включително и на прокуратурата, и да постулира нещо различно от неговата воля.

Изложеното позволява да се обобщи, че разпоредбата на чл. 145, ал. 1 ЗСВ (в оспорваните ѝ части) съответства на конституционно възложената основна функция на прокуратурата – да следи за спазването на законността, и конкретният, установен с разпоредбата от ЗСВ, инструментариум за постигане на тази основна функция, от една страна, е в синхрон и не противоречи до степен на отрицание със способите, които са ясно формулирани в чл. 127 от Конституцията и са лимитирани, и от друга страна, е в границите на други

конституционни разпоредби, установяващи правомощия на орган/респ. задължения за правния прокурор.

Въз основа на изложеното и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията Конституционният съд

РЕШИ:

Отхвърля искането на Министерския съвет за установяване на противоконституционност на разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 3 в частта относно думите „и действия“ и „и ревизии“ и т. 6 в частта относно думите „или друго закононарушение“ от Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 64 от 7.08.2007 г.; посл. изм. и доп., бр. 11 от 2.02.2023 г.).

Председател:

Павлина Панова

СТАНОВИЩЕ

по конституционно дело № 18 от 2022 г. на съдиите Янаки Стоилов и Соня Янкулова

Начинът, по който е обоснован диспозитивът на решението, налага да заявим несъгласие с неговите основни мотиви. Според нас те не спомагат за по-нататъшно изясняване на въпроса как прокуратурата следи за спазване на законността с оглед на точното прилагане на чл. 127, т. 5 и 6 от Конституцията – въпрос, който продължава да предизвиква проблеми в практиката.

Произнасянето на Конституционния съд по искането за обявяване на противоконституционност на разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 3 в частта относно думите „и действия“ и „и ревизии“ от Закона за съдебната власт поради твърдяно противоречие с чл. 127, т. 5 от Конституцията на Република България дава възможност да се конкретизира, развие и задълбочи досегашната практика на съда по въпроса за „надзора за законност“, осъществяван от прокуратурата. Вярно е, че Конституционният съд преценява съответствието на закона с Конституцията, а не оценява как той се прилага, но в изпълнение на това свое правомощие той не бива да се абстрахира изцяло от резултата на съвкупното действие на нормативната уредба, особено във връзка с институционалното наследство, относимо към предмета на настоящото дело.

Член 26 от глава втора „Общ надзор“ от Закона за прокуратурата, заварен от приетата през 1991 г. Конституция на Република България, посочва методите (способите) за установяване на правонарушения, чрез които прокуратурата осъществява възложения ѝ общ надзор. Приетият през 1994 г. първи Закон за съдебната власт в чл. 119, ал. 1 изброява правомощията, с които прокурорът изпълнява възложените му от закона функции, а тези правомощия са по същество идентични с правомощията, установени в отменения Закон за прокуратурата, чрез които тя осъ-

ществява общия надзор за законност. Същите правомощия са почти буквално пренесени в чл. 145, ал. 1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), приет през 2007 г. и допълнен през 2016 г. Незначителната промяна на законовата уредба в годините след 1991 г. заедно с исторически насложените професионални стереотипи обясняват защо редица действия на прокуратурата напомнят практиката на общия надзор за законност, въпреки че Конституцията на Република България не предвижда такъв.

Действащата разпоредба на чл. 145, ал. 1 ЗСВ съдържа правомощията, с които прокуратурата разполага, без обаче законодателят да разграничава тяхното използване според вида на установените в чл. 127 на Конституцията способности за осъществяване на функцията на прокуратурата – да следи за спазване на законността. В това отношение уредбата на надзорната дейност в действалия до 1994 г. Закон за прокуратурата поне не прави такова смесване, а ясно разграничава правомощията на прокуратурата за изпълнение на функцията ѝ по общ надзор от тези, необходими за изпълнение на другите ѝ функции. Проблемът при действащата законова уредба не е, че прокурорите могат да възлагат извършване на проверки и ревизии, а в това, че уредбата не е диференцирана с оглед на характера на различните производства, които тези способности обслужват. Този законодателен подход превръща разпоредбата на чл. 145 ЗСВ от разпоредба, която би следвало да уреди предпроцесуалните правомощия на прокурора, за да може той ефективно да осъществява обвинението – основното проявление на конституционната функция на прокуратурата, в разпоредба, която по преценка на прокурора се използва и за правомощия, които по своята същност са сходни с тези, чрез които е осъществяван общият надзор.

Конституционният съд няма правомощие да променя и пряко да прецизира съдържанието на законовите предписания. Той вече е отклонил искане за нормативно тълкуване на Конституцията във връзка с оспорените разпоредби на Закона за съдебната власт по настоящото дело, но подобен, макар и ограничен, ефект би могъл да се постигне по пътя на казуално тълкуване при произнасянето по същество по искането за обявяване на частична противоконституционност на чл. 145, ал. 1, т. 3 и 6 ЗСВ.

В наказателното производство прокурорът трябва и може да разполага с целия набор от правомощия и средства (чл. 127, т. 1 – 3 от Конституцията) за установяване и доказване на всяко престъпление. При оспорване на административен акт обаче неговата задача е да аргументира твърдяно несъответствие между този акт и закона, което се постига с правен анализ, какъвто би направило всяко заинтересовано от отмяната на акта лице. Ако

по отношение на преценката за образуване на наказателно производство прокурорът може да си служи с всички законово предвидени средства, за да установи обстоятелствата относно обективната и субективната страна на евентуално престъпление, то по отношение на оспорването на законосъобразността на актове той е ограничен в избора на средства (способи), защото задачата му е да обоснове несъответствие на един правен акт (нормативен, общ или индивидуален) със закона. Това е условие за равнопоставеност на страните пред съда, когато прокурорът протестира един административен акт, считан от него за незаконнообразен. Ако не се прави това разграничение в правомощията, се създават предпоставки за възпроизвеждане на практика на общия надзор – всеобхватен, макар и извънведомствен, контрол върху изпълнително-разпоредителната дейност на държавните органи от страна на прокуратурата. В тези случаи прокурорът, въпреки че не разполага с решаваща власт, е в състояние да въздейства върху администрацията и дори да затормозява нейната дейност. Затова е необходимо Конституционният съд да разясни как предвидените в чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ правомощия се отнасят към различните конституционно определени способности за изпълнение на функцията на прокуратурата да следи за спазване на законността. По-специално прокурорът, за да оспори един административен акт, няма нужда да възлага извършване на ревизия, защото чрез нея той няма как да установи неговата незаконнообразност.

В буквалния смисъл „надзорът за законност“ извън случаите по чл. 127, т. 1 и 4 (в наказателноправната сфера) включва само надзора за законност, който главният прокурор осъществява върху дейността на останалите прокурори (чл. 126, ал. 2 от Конституцията), т.е. надзорът не е всеобхватен, а действа само в системата на прокуратурата. Всеки друг случай, в който прокурори следят за спазване на законността, предполага изрично овластяване. Това е направено чрез обща клауза в чл. 127, т. 5 от Конституцията по отношение на оспорването на незаконнообразните актове, т.е. еднозначно е определен способът, чрез който прокурорът може да осъществи функцията да следи за спазване на законността. Друг е подходът на конституционния законодател в чл. 127, т. 6 – в тези случаи прокурорът, за да може да осъществи функцията да следи за спазване на законността, се нуждае от специално овластяване от законова норма, въз основа на която участва в определени граждански и административни дела.

Буквалният прочит на чл. 127, т. 5 от Конституцията сочи, че прокуратурата следи за спазване на законността, като „предприема

действия за отмяна на незаконнообразни актове“. Възможно е формата на акта да е устно разпореждане или да е чрез подразбиращи се действия. Може също да е налице мълчалив отказ, ако законът му придава значението на правен акт. Отделен въпрос е как се доказва наличието на юридически акт. Последният е нещо различно от фактическото поведение, върху чиято преценка извън наказателния процес прокурорът няма обща юрисдикция. С такава разполага съдът съгласно чл. 120, ал. 1 от Конституцията и тя включва прекия и инцидентния контрол върху административни актове, както и контрола за действията на административните органи. За всички останали случаи, освен оспорването на административни актове – т. 5 на чл. 127 от Конституцията, прокуратурата трябва да бъде специално оправомощена.

Оспорените пред Конституционния съд „действия“ и „ревизии“, предвидени в чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ, взети сами по себе си, не противоречат на Конституцията, но могат да се прилагат само при съобразено (конформно) с Конституцията тълкуване, което ограничава тяхната приложимост до конституционно установеното в чл. 127, т. 1 – 4 от Конституцията. Такова тълкуване би способствало прокуратурата действително да следи за спазване на законността в съответствие с Конституцията. Вместо това мотивите на настоящото решение използват съдържанието на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ по начин, който не само легализира прокурорски практики по неговото прилагане, но и създава потенциален натиск върху Конституцията.

Трудността на настоящото конституционно дело идва от това, че частично оспорената законова разпоредба от устройствения закон за съдебната власт съдържа правомощия на прокуратурата, които не са специфицирани с оглед на различните производства, в които тя участва. Без пълния спектър от тези правомощия тя не би могла пълноценно да изпълнява своята роля по отношение на обвинението. Поради това проблемите в законовата уредба на функцията на прокуратурата относно спазване на законността не могат да се решат с „изваждане“ на отделни думи или фрази от закона, а с ясно разграничаване на правомощията на прокуратурата съобразно нейната конституционно установена функция и способите за нейното осъществяване. По тази причина ние споделяме диспозитива на решението, но не и неговите мотиви. Според нас те не допринасят за правилно разбиране и насочване на дейността на прокуратурата в духа на Конституцията.

Конституционни съдии:
Янаки Стоилов
Соня Янкулова

**ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 5
от 27 април 2023 г.****по конституционно дело № 6 от 2023 г.**

Конституционният съд в състав: председател: Павлина Панова, членове: Мариана Карагьозова-Финкова, Константин Пенчев, Филип Димитров, Тая Райковска, Надежда Желепова, Атанас Семов, Красимир Влахов, Янаки Стоилов, Соня Янкулова, при участието на секретар-протоколита Милена Петрова разгледа в закрито заседание на 27.04.2023 г. конституционно дело № 6/2023 г., докладвано от съдия Филип Димитров.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията във фазата по допустимост. Делото е образувано по искане на 66 народни представители от 48-ото Народно събрание за задължително тълкуване на разпоредбата на чл. 117, ал. 2 от Конституцията на Република България по въпроса: „В понятието „независимост на съдебната власт“ (чл. 117, ал. 2, изр. 1) освен независимост на съдебната власт от другите две държавни власти – законодателна и изпълнителна, и функционалната независимост на всеки отделен съдия, съдебен заседател, прокурор и следовател (чл. 117, ал. 2, изр. 2), включва ли се и институционална, организационна и йерархична независимост между трите органа, включени в системата на съдебната власт – съд, прокуратура и следствие?“

Искането е направено от субект, оправомощен по силата на чл. 150, ал. 1 от Конституцията.

Според вносителя са налице противоречиви тълкувания на текста, намерили израз в разнообразните предложения за реформиране на елементи от системата на съдебната власт и в споровете относно тяхната конституционнообразност, базирани върху различия в тълкуването на посочения в искането конституционен текст. При това вносителят на искането не крие желанието си да се опре на абстрактното тълкуване от Конституционния съд при изграждането на позициите си по отношение на споменатите реформи в системата на съдебната власт.

Конституционният съд се е произнасял неведнъж по въпроси, засягащи и посочената в искането разпоредба, макар да не е било отправяно искане за тълкуване до Конституционния съд със същата формулировка. Що се отнася до разнообразните предложения за реформиране на съдебната система, оценката на тяхната състоятелност или несъстоятелност от прагматическа и юридическа гледна точка не попада в правомощията на Конституционния съд.

В поредица решения относно съществените измерения на независимостта на съдебната власт и правния статус на съдии, прокурори и следователи Конституционният съд приема следното:

„Конституцията по своята същност и предназначение ограничава властта, определяйки изрично или имплицитно границите, в които тя следва да се упражнява от държавните органи“ (Тълкувателно решение № 11 от 2020 г. по к.д. № 15/2019 г.). В цитираното решение по отношение на разпоредбата на чл. 117, ал. 2 от Конституцията се изтъква: „Този конституционен императив означава, че когато прокурорите осъществяват дейност от посочените в чл. 127 от Конституцията, надзорът за законност, упражняван от главния прокурор, е само за правилното приложение на материалния и процесуалния закон при решаване на въпросите по конкретно наказателно производство. [...]“

Методическото ръководство, като вид ръководство, се характеризира с най-нисък властови интензитет, защото за разлика от надзора за законност, чиято цел е да се установят или отстранят конкретни закононарушения при конкретни прокурорски действия и актове, то съдържа общозадължителни указания към прокурорите за подходите и правилата, способите и действията, чрез използването на които се гарантира ефективно и качествено

нето като предпоставка за независимост на следствените органи, респективно на следователите, осъществяващи тази дейност под ръководството на прокурор.

Самата Конституция съдържа необходимото взаимодействие между следствените органи и прокуратурата. Съгласно Решение № 5 от 2009 г. по к.д. № 6/2009 г. „следствието е най-тясно свързано с прокуратурата и при действие на новата уредба на чл. 127 от Конституцията включването на следователите към прокуратурата не е „прехвърляне“ към нея на нова дейност, а организационно рационализиране на разследващата дейност, която прокуратурата продължава да ръководи. [...]

Независимостта на съдебната власт е класически въпрос на правовата държава, по който Конституционният съд има стабилна практика: независимостта на съдебната власт, и по-точно на съдебния магистрат (съдия, прокурор, следовател), се гарантира от това, че той се подчинява само на закона при вземане на решения; че свободно може да изгражда своето вътрешно убеждение; че е несменяем; че се ползва с функционален имунитет; че съдебните актове имат задължителна сила и др. (Решение № 6 от 1993 г. по к.д. № 4/1993 г.). И още: конституционно гарантираната независимост на съдебната власт се изразява в подчинението единствено на закона при вземането на решения, тяхната неотменимост от законодателната и изпълнителната власт, както и в кадровото ѝ формиране от Висшия съдебен съвет като неин вътрешен орган (Решение № 1 от 1999 г. по к.д. № 22 от 1998 г.).

Следователите имат независимост (чл. 117, ал. 2 от Конституцията) в качеството си на магистрати от съдебната власт, а не от мястото, което заемат в нейните структури. Независимостта е необходима за осъществяването на всяка магистратска длъжност независимо от органа и от ранга. Във всички случаи тя има едно и също конституционно съдържание. Така че всеки опит да се определи независимостта на следователите според органа, в който се намират в рамките на съдебната власт, по идея противоречи на чл. 117, ал. 2 от Конституцията. [...] организацията на следствените органи е проблем на законодателна целесъобразност“.

Конституционният съд вече изрично е посочил, че Конституцията установява един и същи принцип за отделните подсистеми на съдебната власт, а именно, че независимостта на всеки съдия, прокурор и следовател се

определя от подчиняването на неговите решения единствено на закона и изискването да изгражда свободно вътрешното си убеждение.

Тълкуването на Конституцията, намерило израз в цитираните решения на Конституционния съд, съответства на установените европейски стандарти за ефикасното приложение на чл. 6 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. Оттам нататък законът е този, който урежда способите за осъществяването на функциите на органите по чл. 128 от Конституцията с произтичащата от това възможност да търси едни или други форми на организация и комуникация, които според преценката на законодателя биха направили дейността на тези органи по-ефективна – чл. 133 от Конституцията. Тези законодателни разрешения обаче следва да са в съответствие с конституционните принципи, така както са изведени и развити в практиката на Конституционния съд по обсъжданата материя.

Въз основа на изложеното Конституционният съд счита, че поставеният от вносителя въпрос вече е намерил разрешение в практиката на съда и че разпоредбата на чл. 117, ал. 2 от Конституцията не се нуждае от исканото тълкуване.

С оглед на това и на основание чл. 13 и 19 от Закона за Конституционен съд Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И :

Отклонява искането на 66 народни представители от 48-ото Народно събрание за задължително тълкуване на разпоредбата на чл. 117, ал. 2 от Конституцията на Република България по въпроса: „В понятието „независимост на съдебната власт“ (чл. 117, ал. 2, изр. 1) освен независимост на съдебната власт от другите две държавни власти – законодателна и изпълнителна, и функционалната независимост на всеки отделен съдия, съдебен заседател, прокурор и следовател (чл. 117, ал. 2, изр. 2), включва ли се и институционална, организационна и йерархична независимост между трите органа, включени в системата на съдебната власт – съд, прокуратура и следствие?“

Прекратява производството по к.д. № 6/2023 г.

Връща искането на вносителя.

Препис от определението да се изпрати на вносителя.

Председател:
Павлина Панова

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 64 ОТ 28 АПРИЛ 2023 Г.

за изменение и допълнение на Наредбата за реда за достъп до Националната визова информационна система на Република България и до Визовата информационна система на Европейския съюз, приета с Постановление № 129 на Министерския съвет от 2011 г. (обн., ДВ, бр. 39 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 51 и 60 от 2012 г., бр. 70 от 2013 г., бр. 60 от 2014 г. и бр. 57 от 2015 г.)

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПОСТАНОВИ:

§ 1. В чл. 1 ал. 3 се изменя така:

„(3) Националната визова информационна система се администрира, поддържа и експлоатира от съответните звена в Министерството на външните работи (МВнР) съобразно функционалната им компетентност съгласно Устройствения правилник на Министерството на външните работи. Достъпът до ВИС на ЕС се осъществява единствено чрез мрежата и функционалностите на НВИС.“

§ 2. Наименованието на глава втора се изменя така:

„Достъп до данни с цел издаване, съгласуване, удължаване, анулиране и отмяна на визи.“

§ 3. В чл. 3, ал. 1 в основния текст след думите „НВИС“ се добавя „и ВИС на ЕС“.

§ 4. В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. В основния текст думите „чл. 5, т. 4“ се заменят с „чл. 5, ал. 1, т. 4“.

2. В т. 2 след думите „чл. 2, ал. 3, т. 2“ се добавя „и чл. 9а“.

§ 5. В чл. 5 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Достъп до НВИС за преглед на данни се предоставя за съгласуване на заявления за издаване на временни паспорти.“

§ 6. Създава се чл. 9а:

„Чл. 9а. Достъп до данни при осъществяване на правомощията по съгласуване на заявления за издаване на временни паспорти се предоставя на оправомощени служители в звеното за административно обслужване на гражданите към дирекция „Консулски отношения“ на МВнР.“

§ 7. В чл. 14 ал. 1 и 2 се изменят така:

„(1) За всяко конкретно оправомощаване на служители по чл. 4 или за оттеглянето му се уведомява НВЦ в срок до 3 работни дни считано от датата на издаване на съответната заповед.

(2) На служителите по ал. 1 се предоставя достъп чрез създаден профил, съдържащ индивидуална парола и данни за потребителя, от администратора на НВИС в съответствие с правомощията, определени в чл. 2, ал. 3, чл. 3 и чл. 6 – 9а. Актуален електронен списък на служителите по ал. 1 и на техните профили се поддържа като част от функционалностите на НВИС.“

§ 8. В чл. 15 се правят следните изменения и допълнения:

1. В основния текст думите „чл. 5, т. 1 – 4“ се заменят с „чл. 5, ал. 1, т. 1 – 4 и ал. 2“.

2. В т. 1 накрая се добавя „и звеното за административно обслужване на гражданите към дирекция „Консулски отношения“ на МВнР“.

§ 9. В чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. В основния текст след думите „чл. 2“ се поставя запетая и се добавя „чл. 3“, думите „чл. 5, т. 1 – 4“ се заменят с „чл. 5, ал. 1, т. 1 – 4“, а след думите „ВИС на ЕС“ се добавя „чрез НВИС“.

2. Създава се нова т. 5:

„5. Държавна агенция „Национална сигурност“;“.

3. Досегашната т. 5 става т. 6.

§ 10. Навсякъде в чл. 17 думите „чл. 5, т. 5“ се заменят с „чл. 5, ал. 1, т. 5“.

§ 11. В чл. 18 думите „по чл. 6 – 10“ се заменят с „по чл. 6 – 9 и чл. 10“.

§ 12. В чл. 23, ал. 5 след думите „при възникнали“ се добавя „технически“.

§ 13. В чл. 23а, ал. 5 след думите „при необходимост“ се добавя „оторизирани“.

§ 14. В чл. 27 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „централните“ се заличава, а след думата „включва“ се добавя „Основен визов център, Резервен визов център“ и се поставя запетая.

2. В ал. 3, т. 3 думите „гаранционно и следгаранционно“ се заличават.

§ 15. Параграф 4 от преходните и заключителните разпоредби се изменя така:

„§ 4. До влизането в сила на Решение на Съвета на Европейския съюз за пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген в Република България разпоредбите относно достъпа до ВИС на ЕС се прилагат за справки в режим само за четене, въз основа и за целите, посочени в Решение (ЕС) 2017/1908 на Съвета от 12 октомври 2017 г. относно привеждането в действие на някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген, свързани с Визовата информационна система, в Република България и Румъния (ОВ, L 269 от 19 октомври 2017 г.) и Решение за изпълнение (ЕС) 2021/995 на Комисията от 18 юни 2021 година за определяне на датата, от която да започне да се прилага Решение (ЕС) 2017/1908 на Съвета относно привеж-

дането в действие на някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген, свързани с Визовата информационна система, в Република България и в Румъния (ОВ, L 219 от 21 юни 2021 г.).“

Министър-председател:
Гълъб Донеv

Главен секретар на Министерския съвет:
Красимир Божанов

3447

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 65 ОТ 2 МАЙ 2023 Г.

за изменение на нормативни актове на Министерския съвет

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
ПОСТАНОВИ:

§ 1. В Постановление № 40 на Министерския съвет от 2023 г. за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерския съвет (обн., ДВ, бр. 25 от 2023 г.; изм., бр. 31 от 2023 г.), в § 3 от заключителната разпоредба думите „1 май 2023 г.“ се заменят с „15 юни 2023 г.“.

§ 2. В Постановление № 43 на Министерския съвет от 2023 г. за изменение и допълнение на Тарифата за държавните такси, събирани от Агенцията по вписванията, приета с Постановление № 243 на Министерския съвет от 2005 г. (обн., ДВ, бр. 27 от 2023 г.; изм., бр. 31 от 2023 г.), в § 5 от заключителните разпоредби думите „1 май 2023 г.“ се заменят с „15 юни 2023 г.“.

Заключителна разпоредба

§ 3. Постановлението влиза в сила от 1 май 2023 г.

Министър-председател:
Гълъб Донеv

Главен секретар на Министерския съвет:
Красимир Божанов

3479

МИНИСТЕРСТВА И ДРУГИ ВЕДОМСТВА

МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

Правилник за изменение на Правилника за устройството и функциите на регионалните управления на образованието (обн., ДВ, бр. 13 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2020 г. и бр. 93 от 2021 г.)

Параграф единствен. В приложението към чл. 7, ал. 2 се правят следните изменения:

1. В т. 7 числото „18“ се заменя със „17“.

2. В т. 22 числото „43“ се заменя с „45“.

3. В т. 24 числото „24“ се заменя с „23“.

Министър:
Сашо Пенoв

3398

МИНИСТЕРСТВО НА ТРАНСПОРТА И СЪОБЩЕНИЯТА

Правилник за изменение и допълнение на Правилника за устройството, функциите и дейността на ДП „Ръководство на въздушното движение“ (обн., ДВ, бр. 16 от 2014 г.; изм., бр. 6 от 2019 г.)

§ 1. В чл. 4, ал. 1 се създават т. 1а, 1б и 1в:
„1а. управление на въздушното движение на контролирани летища;

1б. проектиране на структури на въздушно пространство;

1в. разработване на процедури за полети;“.

§ 2. В чл. 12 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се т. 4а:

„4а. приема бизнес плана на предприятието в съответствие с Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/373 на Комисията от 1 март 2017 г. за определяне на общи изисквания за доставчиците на услуги и надзора при управлението на въздушното движение/аеронавигационното обслужване и други мрежови функции за управление на въздушното движение, за отмяна на Регламент (ЕО) № 482/2008 и на регламенти за изпълнение (ЕС) № 1034/2011, (ЕС) № 1035/2011 и (ЕС) 2016/1377, както и за изменение на Регламент (ЕС) № 677/2011 (ОВ, L 62/1 от 8 март 2017 г.), който съдържа и ключовите области на дейността, показатели и цели за ефективност и тяхното изпълнение, съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/317; частта от бизнес плана на предприятието, отнасяща се за ефективността, трябва да съответства на поставените цели и задачи в Плана за ефективност, разработван от Националния надзорен орган;“.

2. В т. 5 думите „международните изисквания и го представя на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за одобрение“ се заменят с „изискванията по т. 4а;“.

§ 3. В чл. 13, ал. 1, т. 6 думите „атестиране и“ се заличават.

§ 4. В чл. 14 думата „трима“ се заменя с „двама“.

§ 5. В чл. 15 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 7 се изменя така:

„7. ръководи и контролира планирането на човешките ресурси и организира подбора на персонала в оперативната дейност;“.

2. В т. 8 думите „съвместно със заместник генералния директор по административната дейност организира“ се заличават.

3. В т. 9 думите „и атестацията“ се заличават.

§ 6. В чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се т. 4а:

„4а. ръководи и контролира дейностите по строителството, свързано с изграждането на техническата инфраструктура и спомагателните системи и с ремонта на сградния фонд на предприятието;“.

2. Точка 6 се изменя така:

„б. ръководи и контролира планирането на човешките ресурси и организира подбора на персонала в техническата дейност;“.

3. В т. 7 думите „заместник генералните директори по административна и“ се заменят със „заместник генералния директор по“.

4. В т. 8 думите „и атестацията“ се заличават.

§ 7. Член 17 се отменя.

§ 8. В чл. 18 се правят следните изменения и допълнения:

1. В основния текст след думите „финансово-икономическата“ се добавя „и счетоводната“.

2. Точка 4 се изменя така:

„4. ръководи и контролира планирането на човешките ресурси и организира подбора на персонала във финансово-икономическата и счетоводната дейност;“.

3. В т. 5 думите „съвместно със заместник генералния директор по административната дейност“ се заличават.

4. В т. 6 думите „и атестацията“ се заличават.

§ 9. В чл. 22 се правят следните изменения и допълнения:

1. В основния текст думата „три“ се заменя с „две“.

2. Създават се т. 5а, 5б и 5в:

„5а. дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“;

5б. дирекция „Управление на собствеността и обществени поръчки“;

5в. отдел „Сигурност и защита“;“.

3. Точка 6 се отменя.

§ 10. Член 23 се отменя.

§ 11. В чл. 24, ал. 1, т. 4 думата „сектор“ се заменя с „отдел“.

§ 12. В чл. 25 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. дирекция „Комуникации, навигация и обзор“;“.

2. Създава се т. 3:

„3. отдел „Инвеститорски контрол и енерго-механично осигуряване“.“

§ 13. В чл. 26, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 4 думите „за утвърждаване на генералния директор и управителния съвет;“ се заменят с „на управителния съвет за

съгласуване и на генералния директор за утвърждаване;“.

2. В т. 5 след думите „даване на увереност“ запетаята се заличава, а думите „който съдържа обхват, цели, времетраене и разпределение на ресурсите за изпълнение на ангажимента“ се заменят с „и одитен доклад за изпълнението на ангажимента, като резултатите се представят на и се обсъждат с генералния директор и с ръководителите на структурите, чиято дейност е одитирана, а при необходимост – и с управителния съвет;“.

3. В т. 8 след думите „на предприятието“ се добавя „по инициатива на генералния директор“, а след думите „съвети и мнения“ се добавят запетая и думите „обучение и други“.

4. Точка 9 се изменя така:

„9. дава препоръки за подобряване на адекватността и ефективността на системите за финансово управление и контрол и извършва проследяване на изпълнението на приетите препоръки;“.

5. Точка 10 се изменя така:

„10. докладва резултатите от одитните ангажименти, дадените препоръки и резултатите от проследяването на изпълнението им на генералния директор, а при необходимост – и на управителния съвет;“.

6. В т. 12 думата „осигурява“ се заменя с „изготвя план за“.

§ 14. В чл. 28, т. 12 запетаята и думите „изготвя заповедите за разрешаване на ползването им“ се заличават.

§ 15. В чл. 29а, т. 20 след думите „Оперативна дейност“ запетаята се заличава и се поставя съюзът „и“, а думите „и Административна дейност“ се заличават.

§ 16. Наименованието „Раздел IIIa Направление „Административна дейност“ се заличава.

§ 17. В чл. 30, т. 6 думите „и атестирането“ се заличават.

§ 18. В чл. 31 т. 5, 6 и 7 се отменят.

§ 19. В чл. 34 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 12 се отменя.

2. В т. 13 след думите „съответния център“ се добавя „след одобрение от директора на дирекция „Управление на въздушното движение“.

§ 20. В чл. 35, т. 5 думите „процедурите за отлитане, долитане и подход и трасовата мрежа“ се заменят с „разработва процедури за полети и проектира структури на въздушно пространство;“.

§ 21. В чл. 37 в основния текст думата „Сектор“ се заменя с „Отдел“.

§ 22. В чл. 38 се правят следните изменения и допълнения:

1. В основния текст думите „Дирекция „Комуникации, навигация, обзор и енерго-ме-

ханично осигуряване“ се заменят с „Дирекция „Комуникации, навигация и обзор“.

2. В т. 1 думите „енергийното осигуряване“ и запетаята след тях се заличават;

3. Точка 2 се отменя.

4. В т. 3 думите „на структурите на оперативни“ се заменят с „по поддръжката на оперативните“.

5. В т. 18 думите „и спомагателните“ се заличават.

6. Точки 19, 20 и 21 се отменят.

§ 23. Създава се чл. 40а:

„Чл. 40а. Отдел „Инвеститорски контрол и енерго-механично осигуряване“:

1. осъществява инвеститорски контрол при изграждане, реконструкция и ремонти на обекти от инфраструктурата и сградния фонд на предприятието;

2. организира възлагането, приемането и контрола на изпълнението на проектите, свързани със строителство, основни и текущи ремонти;

3. координира, контролира и методически ръководи експлоатацията на спомагателните системи (климатични инсталации, асансьорни уредби и др.);

4. планира и организира осигуряването на необходимите електроенергия и горива;

5. контролира разхода на електроенергия и горива, като предлага и провежда мерки за икономията им;

6. разработва планове и програми и предлага мерки за повишаване на енергийната ефективност.“

Заключителна разпоредба

§ 24. Правилникът влиза в сила от датата на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър:
Христо Алексиев

3472

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8121з-919 от 13 юли 2017 г. за размера на основните месечни възнаграждения на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи и размера на началните и максималните заплати за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение (обн., ДВ, бр. 60 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 4, 16, 69 и 106 от 2018 г., бр. 3, 40, 84, 93 и 107 от 2020 г., бр. 41 и 102 от 2021 г., бр. 34, 47, 62 и 77 от 2022 г. и бр. 14 от 2023 г.)

§ 1. В приложение № 3 към чл. 5 и чл. 6, ал. 6 „В. Лица, работещи по трудово право-

отношение“ се правят следните изменения и допълнения:

1. В раздел „III. Специалисти със средно образование“, т. III.2, на ред № 3 след думите „Оператор, стая с контролни съоръжения“ наклонената черта и съкращението „СОД“ се заличават.

2. В раздел „V. Квалифицирани работници“ се създава ред № 42:

42	Масажист	3255	3002	780	1 051
----	----------	------	------	-----	-------

Заклучителна разпоредба

§ 2. Наредбата влиза в сила от деня на обнародването ѝ в „Държавен вестник“.

Министър:
Иван Демерджиев

3448

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 6 от 2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Лъчелечение“ (обн., ДВ, бр. 14 от 2010 г.; изм., бр. 67 от 2010 г.; доп., бр. 37 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 13 от 2018 г.; изм., бр. 63 от 2021 г.)

§ 1. В приложението към член единствен, ал. 1, в раздел II „Области на лъчелечението“ се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1:

а) точка 1.2 се изменя така:

„1.2. Изисквания за осъществяване на дейността в извънболничната помощ.“;

б) в т. 1.4 след думата „Персонал“ се добавя „в клиники и отделения“;

в) в т. 1.5 накрая се добавя „в клиники и отделения“;

г) в т. 1.6 накрая се добавя „в клиники и отделения“.

2. Точка 3 се изменя така:

„3. Изисквания за осъществяване на дейността в извънболничната помощ.

3.1. Изисквания за осъществяване на дейността в първичната извънболнична медицинска помощ – в първичната извънболнична медицинска помощ не се осъществяват дейности в обхвата на медицинската специалност „Лъчелечение“.

3.2. Изисквания за осъществяване на дейността в специализираната извънболнична медицинска помощ (СИМП).

3.2.1. Изисквания към структурата за осъществяване на дейността.

Дейността по лъчелечение в специализирана извънболнична медицинска помощ може да се осъществява в структурата на

лечебни заведения за СИМП – индивидуални практики за специализирана медицинска помощ, групови практики за специализирана медицинска помощ, медицински центрове, медико-дентални центрове и диагностично-консултативни центрове.

3.2.1.1. Устройство и оборудване на помещенията – специфични здравни изисквания:

3.2.1.1.1. кабинет – мивка с течаша топла и студена вода, медицинска кушетка, компютър със специализиран софтуер за оценка на образни изследвания.

3.2.1.1.2. Изисквания за медицинска апаратура и оборудване: стетоскоп, апарат за измерване на артериално налягане.

3.2.1.1.3. Изисквания за персонал:

3.2.1.1.3.1. лекари; в кабинет по лъчелечение в лечебно заведение за СИМП работи най-малко един лекар с придобита специалност „Лъчелечение“; лекар без придобита специалност „Лъчелечение“ може да работи под наблюдение, ръководство и контрол на лекар с придобита специалност „Лъчелечение“;

3.2.1.1.3.2. медицински специалист/и по здравни грижи; медицинският специалист в кабинет по лъчелечение в лечебно заведение за СИМП се назначава съгласно нормативната уредба и вътрешните правила на лечебното заведение, към което е разкрит кабинетът; видът, обемът и организацията на работата в кабинет по лъчелечение на медицинския специалист се регламентират в длъжностната му характеристика.

3.2.2. Медицински дейности, които могат да бъдат осъществявани в кабинета по лъчелечение:

3.2.2.1. лечебно-диагностична дейност при пациенти с онкологични заболявания и някои неонкологични заболявания по съответните кодове от МКБ-10;

3.2.2.2. лечебно-диагностична дейност за оценка на възможностите за провеждане на всички видове съвременно перкутанно лъчелечение и брахитерапия при онкологични и някои неонкологични заболявания;

3.2.2.3. консултации на пациенти, оценка на възможностите за предоставяне на навременна, съвременна и качествена диагностично-лечебна дейност по лъчелечение при онкологични и някои неонкологични заболявания и при необходимост от провеждане на диагностично-лечебни дейности в условията на стационар насочва пациента за хоспитализация в отделения/клиники с необходимото ниво на компетентност;

3.2.2.4. насочване при необходимост на пациентите с индикации за лъчелечение за консултации с други медицински специалисти и/или за провеждане на медико-диагностични

дейности с оглед определяне на окончателна диагноза, стадий и лечебна стратегия;

3.2.2.5. консултации на пациенти след проведено лъчелечение.“

3. В т. 5:

а) в заглавието след думата „Персонал“ се добавя „в клиники и отделения“;

б) точка 5.6.6 се изменя така:

„5.6.6. При провеждане на едновременно лъче-химиолечение лекарите лъчетерапевти спазват решенията на клиничните онкологични комисии.“

4. В т. 6 след думите „етапи в лъчелечебния процес“ се добавя „в клиники и отделения“.

5. В т. 7 след думите „контрол на ЛЛ“ се добавя „в клиники и отделения“.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. В Наредба № 1 от 2019 г. за условията и реда за извършване на проверки от Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ДВ, бр. 26 от 2019 г.), в чл. 12, ал. 2 думите „Закона за лечебните заведения“ се заменят със „Закона за здравето“.

§ 3. В Наредба № 6 от 2018 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Медицинска онкология“ (обн., ДВ, бр. 52 от 2018 г.; изм. с Решение № 8850 на ВАС на РБ от 2020 г. – бр. 90 от 2020 г.; изм., бр. 63 от 2021 г.), в приложението към чл. 1, ал. 1, в раздел VII „Национален раков регистър“ т. 1 се изменя така:

„1. Националният център по обществено здраве и анализи създава и поддържа на национално ниво национален раков регистър. Националният раков регистър се поддържа като електронна база данни и има служебен характер.“

§ 4. (1) В срок до 6 месеца от влизане в сила на тази наредба „Специализирана болница за активно лечение по онкология“ – ЕАД, Националният център по обществено здраве и анализи и лечебните заведения, които подават информация в националния раков регистър, привеждат дейността си в съответствие с наредбата.

(2) В срока по ал. 1 „Специализирана болница за активно лечение по онкология“ – ЕАД, предоставя на Националния център по обществено здраве и анализи цялата информация, свързана с националния раков регистър.

(3) До предоставянето на националния раков регистър на Националния център по обществено здраве и анализи в срока по ал. 1 същият продължава да се води от „Специализирана болница за активно лечение по онкология“ – ЕАД.

Министър:
Асен Меджидиев

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2018 г. за условията и реда за издаване на разрешение за отглеждане на растения от рода на конопа (канабис), предназначени за влакно, семена за фураж и храна и семена за посев, със съдържание под 0,2 тегловни процента на тетрахидроканабинол, определено в листната маса, цветните и плодните връхчета, за търговия и контрол (ДВ, бр. 25 от 2018 г.)

§ 1. В наименованието думите „0,2 тегловни процента на тетрахидроканабинол“ се заменят с „0,3 тегловни процента на тетрахидроканабинол“.

§ 2. В чл. 2 се създава ал. 4:

„(4) Отглежданите растения трябва да са от сортовете, вписани в Официалната сортова листа на Република България и/или в Общия каталог на сортовете земеделски растителни видове на Европейския съюз, или от сортове, за които е издадено разрешение от министъра на земеделието за вписване в съответствие с Решение на Комисията от 1 декември 2004 г. относно правилата за изпълнение, с които държавите членки могат да разрешават предлагането на пазара на семена, които принадлежат към сортовете, за които е подадено заявление за вписване в националния каталог на сортовете на земеделските растителни видове (2004/842/ЕО) (специално българско издание, глава 03, том 061).“

§ 3. Член 9 се изменя така:

„Чл. 9. Притежателят на разрешение или негов представител с нотариално заверено пълномощно представя в Министерството на земеделието (МЗМ):

1. в 10-дневен срок от всяко засяване:

а) справка по образец съгласно приложение № 3 за количествата засети семена на открити и закрити площи;

б) документ за внос на семена от трети страни съгласно чл. 58, ал. 9 от Закона за посевния и посадъчен материал (ЗППМ) – когато е приложимо;

в) документ, издаден от акредитирана лаборатория, доказващ, че съдържанието на тетрахидроканабинол в растенията, от които са добити семената, не надвишава 0,3 тегловни процента – при внос на семена за посев от трети страни;

2. в 10-дневен срок след прибиране на растенията от всяка реколта – декларация по образец съгласно приложение № 4 за вида и количеството на продукцията от конопени растения и/или семена, получена от засетите открити и закрити площи, и за местонахождението на складовите помещения;

3. в 10-дневен срок след реализиране на продукцията от растенията и/или семената

от тях – заверено копие на разходооправдателен документ, удостоверяващ продадените количества от всяка реколта на търговец и/или преработвател.“

§ 4. В чл. 10 ал. 3 се изменя така:

„(3) Дирекцията по ал. 1 води архив съгласно чл. 3, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2022/126 на Комисията от 7 декември 2021 г. за допълнение на Регламент (ЕС) 2021/2115 на Европейския парламент и на Съвета с допълнителни изисквания по отношение на някои видове интервенции, посочени от държавите членки в стратегическите им планове по ОСП за периода 2023 – 2027 г. съгласно същия регламент, както и с правила във връзка със съотношението за стандарт 1 на добро земеделско и екологично състояние (ОВ, L 20 от 31.01.2022 г.) (Делегиран регламент (ЕС) 2022/126).“

§ 5. В чл. 11 т. 3 се изменя така:

„3. бизнес оператори, които произвеждат, преработват и/или дистрибутират храна съгласно изискванията на Закона за храните, когато семената се използват за производство на храни;“.

§ 6. В чл. 15 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 думите „Приложение I от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1155“ се заменят с „Приложение I от Делегиран регламент (ЕС) 2022/126“.

2. Създава се ал. 6:

„(6) При подаване на заявлението за вземане на проби за ТХК по ал. 1 притежателят на разрешение или негов представител с нотариално заверено пълномощно представя оригиналните етикети на семената в ИАСАС.“

§ 7. В чл. 16 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 аббревиатурата „МЗХГ“ се заменя с „МЗМ“.

2. В ал. 2 думите „0,2 тегловни процента“ се заменят с „0,3 тегловни процента“, а „Приложение I от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1155“ се заменя с „Приложение I от Делегиран регламент (ЕС) 2022/126“.

§ 8. В чл. 17, ал. 2 думите „Приложение I от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1155 на Комисията“ се заменят с „Приложение I от Делегиран регламент (ЕС) 2022/126“.

§ 9. В чл. 19, ал. 7 думите „ги унищожават“ се заменят с „възлага тяхното унищожаване на външен изпълнител по ред, определен от директора на ОДЗ.“

§ 10. В допълнителната разпоредба, в § 1, т. 5 след думите „Република България“ се добавя „ , публикувана на интернет страницата на ИАСАС,“, а след „Европейския съюз“ се добавя „ , публикуван на интернет страницата на Европейската комисия“.

§ 11. Приложение № 1 към чл. 3, ал. 1 се изменя така:

„Приложение № 1
към чл. 3, ал. 1

ДО
МИНИСТЪРА НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО

ЗАЯВЛЕНИЕ

за издаване на разрешение за отглеждане на растения от рода на конопа (канабис) със съдържание под 0,3 тегловни процента тетра-хидроканабинол

от

I. Физическо лице/ЕТ

Име: ,
лична карта № ,
издадена на ,
от ,
ЕГН/ЕИК ,
адрес: гр./с. ,
пощенски код ,
община ,
област ,
ж.к./ул. ,
№ , бл. , вх. , ап. ,
телефон ,
e-mail: ,
карта на земеделски стопанин № ,
заверена на г.

II. Юридическо лице

Наименование: ,
представявано от ,
ЕИК/БУЛСТАТ ,
адрес на управление: гр./с. ,
пощенски код ,
община ,
област ,
телефон ,
e-mail:

III. Упълномощено лице (при упълномоща-
ване)

Име: ,
ЕГН: ,
Пълномощно № ,
дата г.,
заверено от нотариус (име и рег. № на НК)
..... ,
адрес за контакт: гр./с. ,
пощенски код ,
община ,
област ,
ж.к./ул. ,
№ , бл. , вх. , ап. ,
телефон ,
e-mail:

УВАЖАЕМИ/А ГОСПОДИН/ГОСПОЖО
МИНИСТЪР,

Моля да ми бъде издадено разрешение за отглеждане на растения от рода на конопа (канабис) със съдържание под 0,3 тегловни процента на тетрахидроканабинол на:

- открити площи
- закрити площи

Предназначени за:

- влакно
- семена за фураж и храна
- семена за посев

На основание чл. 3, ал. 4 прилагам следните документи:

1. декларация от заявителя, а когато заявител е юридическо лице – и от членовете на управителните му органи, че не са осъждани за престъпление по чл. 242 – 242а и/или по чл. 354а – 354в от Наказателния кодекс; когато заявителят е гражданин или е регистриран в друга държава – легализиран превод на документ за съдебния статус на заявителя

да не

2. нотариално заверено пълномощно, когато документите се подават от упълномощено лице

да не

Декларирам, че:

1. няма да добивам, използвам или преработвам коноп (листата и/или цветните и плодните връхчета на конопеното растение) по смисъла на § 1, т. 2 от допълнителните разпоредби на Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите;

2. сведенията и данните в настоящото заявление са верни.

Известно ми е, че за предоставянето на неверни данни нося наказателна отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс.

Дата: Подпис/печат:

Забележка. Заявлението се принтира двустранно!“

§ 12. Приложение № 2 към чл. 5, ал. 1, т. 1 се изменя така:

„Приложение № 2
към чл. 5, ал. 1, т. 1

РАЗРЕШЕНИЕ

за отглеждане на растения от рода на конопа (канабис) със съдържание под 0,3 тегловни процента на тетрахидроканабинол, определено в листната маса, цветните и плодните връхчета
№

гр. София, г.

На основание чл. 29, ал. 1 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите

РАЗРЕШАВАМ

на ,
(наименование на физическото или юридическото лице)

..... ,
(адрес на управление)

..... ,
(ЕИК/БУЛСТАТ)

да отглежда на открити/закрити площи растения от рода на конопа (канабис) за влакно, семена за фураж и храна, семена за посев (отбелязва се служебно) със съдържание под

0,3 тегловни процента на тетраhydroканабинол, определено в листната маса, цветните и плодните връхчета от влакнодайни сортове, вписани в Общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове на Европейския съюз, като спазва действащата нормативна уредба.

Разрешението е със срок на валидност 3 години считано от датата на издаването му.

.....
Министър на земеделието“

§ 13. Приложение № 3 към чл. 9, т. 2 се изменя така:

„Приложение № 3
към чл. 9, т. 1, буква „а“

СПРАВКА

за извършената сеитба на семена от рода на конопа (канабис) със съдържание под 0,3 тегловни процента тетраhydroканабинол

от

I. Физическо лице/ЕТ

Име:
лична карта №
издадена на
от
ЕГН/ЕИК
адрес: гр./с.
пощенски код
община
област
ж.к./ул.
№, бл., вх., ап.
телефон
e-mail:
Разрешение №

II. Юридическо лице

Наименование:
представявано от
ЕИК/БУЛСТАТ
адрес на управление: гр./с.
пощенски код
община
област
телефон
e-mail:
Разрешение №

Засети открити/закрити площи (посочват се поотделно) и общо количество използвани семена, използвани за сеитба, по сортове:

1. На открити/закрити площи (невярното се зачертава) в размер на дка, намиращи се в гр./с.
област
община
местност
№ на масива/физическия блок
№ на парцела
ЕКАТТЕ
са засети количества семена
от сорт.....

произход
№ на документ/сертификат за търговия – внос от трети страни
останали количества от предходни години

2. На открити/закрити площи (невярното се зачертава) в размер на дка, намиращи се в гр./с.
област
община
местност
№ на масива/физическия блок
№ на парцела
ЕКАТТЕ
са засети количества семена
от сорт
произход
№ на документ/сертификат за търговия – внос от трети страни
останали количества от предходни години

3. На открити/закрити площи (невярното се зачертава) в размер на дка, намиращи се в гр./с.
област
община
местност
№ на масива/физическия блок
№ на парцела
ЕКАТТЕ
са засети количества семена
от сорт
произход
№ на документ/сертификат за търговия – внос от трети страни
останали количества от предходни години

4. На открити/закрити площи (невярното се зачертава) в размер на дка, намиращи се в гр./с.
област
община
местност
№ на масива/физическия блок
№ на парцела
ЕКАТТЕ
са засети количества семена
от сорт
произход
№ на документ/сертификат за търговия – внос от трети страни
останали количества от предходни години

Декларирам, че сведенията и данните в настоящата справка са верни.

Известно ми е, че за предоставянето на неверни данни нося наказателна отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс.

гр. (с.) Подпис:
Дата: ()
Забележка. Справката се принтира двустранно!“

§ 14. Приложение № 4 към чл. 9, т. 3 се изменя така:

„Приложение № 4
към чл. 9, т. 2

ДЕКЛАРАЦИЯ

за прибрано количество продукция от растения от рода на конопа (канабис) със съдържание под 0,3 тегловни процента на тетрахидроканнабинол, определено в листната маса, цветните и плодните връхчета, предназначени за влакно, семена за фураж и храна или семена за посев

Долуподписаният:

I. Физическо лице/ЕТ
Име: ,
лична карта № ,
издадена на
от ,
ЕГН/ЕИК ,
адрес: гр./с. ,
пощенски код ,
община ,
област ,
ж.к./ул. ,
№ , бл. , вх. , ап. ,
телефон ,
e-mail: ,
Разрешение №

II. Юридическо лице
Наименование: ,
представявано от ,
ЕИК/БУЛСТАТ ,
адрес на управление: гр./с. ,
пощенски код ,
община ,
област ,
телефон ,
e-mail: ,
Разрешение №

Декларирам, че:

От засетите открити/закрити площи (невярното се зачертава) в размер на дка, намиращи се в гр./с. , област , местност , № на масива/физическия блок , № на парцела , ЕКАТТЕ , съм получил следното количество продукция:
1. растения (стъбла за влакно) кг;
2. семена кг
от сорт коноп

Продукцията се съхранява в складово помещение, намиращо се на територията на гр./с. , област , община

От засетите открити/закрити площи (невярното се зачертава) в размер на дка, намиращи се в гр./с. , област , община , местност , № на масива/физическия блок , № на парцела , ЕКАТТЕ , съм получил следното количество продукция:
1. растения (стъбла за влакно) кг;
2. семена кг
от сорт коноп

Продукцията се съхранява в складово помещение, намиращо се на територията на гр./с. , област , община

От засетите открити/закрити площи (невярното се зачертава) в размер на дка, намиращи се в гр./с. , област , община , местност , № на масива/физическия блок , № на парцела , ЕКАТТЕ , съм получил следното количество продукция:
1. растения (стъбла за влакно) кг;
2. семена кг
от сорт коноп

Продукцията се съхранява в складово помещение, намиращо се на територията на гр./с. , област , община

От засетите открити/закрити площи (невярното се зачертава) в размер на дка, намиращи се в гр./с. , област , община , местност , № на масива/физическия блок , № на парцела , ЕКАТТЕ , съм получил следното количество продукция:
1. растения (стъбла за влакно) кг;
2. семена кг
от сорт коноп

Продукцията се съхранява в складово помещение, намиращо се на територията на гр./с. , област , община

Известно ми е, че за предоставянето на неверни данни нося наказателна отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс.
гр. (с.) Подпис:
Дата: ()
Забележка. Декларацията се принтира двустранно!“

§ 15. Навсякъде в наредбата думите:

1. „0,2 тегловни процента на тетрахидроканабинол“ се заменят с „0,3 тегловни процента на тетрахидроканабинол“;

2. „министърът на земеделието, храните и горите“, „министъра на земеделието, храните и горите“ и абревиатурата „МЗХГ“ се заменят съответно с „министърът на земеделието“, „министъра на земеделието“ и „МЗм“.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 16. (1) Лицата, които към датата на влизане в сила на тази наредба притежават разрешение, издадено за отглеждане на растения от рода на конопа (канабис) за влакно, семена за фураж и храна, семена за посев със съдържание под 0,2 тегловни процента на тетрахидроканабинол, заявяват издаването на ново разрешение за отглеждане на растения от рода на конопа (канабис) за влакно, семена за фураж и храна, семена за посев с 0,3 тегловни процента на тетрахидроканабинол в тримесечен срок от нейното обнародване.

(2) В едномесечен срок от получаване на заявлението по ал. 1 министърът на земеделието издава разрешение по чл. 5, ал. 1, т. 1.

(3) От датата на издаване на разрешението по ал. 2 разрешението, издадено за отглеждане на растения от рода на конопа (канабис) за влакно, семена за фураж и храна, семена за посев със съдържание под 0,2 тегловни процента на тетрахидроканабинол, се обезсилва. Обезсилването се отбелязва в регистъра по чл. 10, ал. 1.

§ 17. В Наредба № 3 от 2018 г. за условията и реда за издаване на лицензия на вносител за внос на семена от коноп, непредназначени за посев (ДВ, бр. 32 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 10:

а) в ал. 1 думите „се регистрират по реда на Закона за храните (ЗХ), съответно по реда на Закона за фуражите (ЗФ)“ се заменят със „следва да отговарят на изискванията на Закона за храните (ЗХ) и съответно на Закона за фуражите (ЗФ)“;

б) в ал. 2 думите „Наредба № 1 от 2013 г. за прилагане на правилата на биологично производство на растения, животни и аквакултури, растителни, животински продукти, продукти от аквакултури и храни, тяхното етикетирание и контрола върху производството и етикетирането (ДВ, бр. 16 от 2013 г.)“ се заменят с „Наредба № 5 от 2018 г. за прилагане на правилата на биологично производство, етикетирание и контрол, и за издаване на разрешение за контролна дейност за спазване на правилата на биологичното производство, както и за последващ официален надзор върху контролиращите лица (ДВ, бр. 75 от 2018 г.)“, а думите „Министерството на земеделието, храните и горите“ се заменят с „Министерството на земеделието“.

2. В чл. 11:

а) в ал. 1 думите „одобрени инспекционни пунктове съгласно чл. 29д от ЗКНВП и чл. 185, ал. 2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност“ се заменят с „одобрени гранични контролни пунктове съгласно чл. 33, ал. 1 от Закона за управление на агрохранителната верига (ЗУАХВ) и чл. 29д от ЗКНВП“;

б) в ал. 2 думите „съответния граничен инспекционен пункт“ се заменят със „съответния граничен контролен пункт“;

в) в ал. 3 думите „чл. 24, ал. 1 и чл. 27а, ал. 2 и 3 от ЗХ“ се заменят с „глава V, раздел II от Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (ОВ, L 95 от 7.4.2017 г.) (Регламент (ЕС) 2017/625)“;

г) в ал. 4 думите „глава пета от Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ, L 165, 30.04.2004 г.)“ се заменят с „глава пета от Регламент (ЕС) 2017/625“.

3. Приложение № 1 към чл. 3, ал. 1 се изменя така:

„Приложение № 1
към чл. 3, ал. 1

ДО МИНИСТЪРА НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО ЗА ЯВЛЕНИЕ

за издаване на лицензия на вносител за внос на семена от коноп, непредназначени за посев
от

Наименование: ,
ЕИК/БУЛСТАТ ,
представявано от
в качеството на

адрес на управление: гр. (с.) ,
 пощенски код ,
 община ,
 област ,
 ж.к./ул.
 №, бл., вх., ап. ,
 телефон ,
 e-mail:
 Упълномощено лице (при упълномощаване):
 име ,
 ЕГН ,
 пълномощно № , дата г.,
 заверено от нотариус (име и рег. № на НК)
 ,
 адрес за контакт: гр./с. ,
 пощенски код ,
 община ,
 област ,
 ж.к./ул.
 №, бл., вх., ап. ,
 телефон ,
 e-mail:

УВАЖАЕМИ/А ГОСПОДИН/ГОСПОЖО
 МИНИСТЪР,

Моля на
 да бъде издадена лицензия на вносител за внос
 на семена от коноп, предназначени за посев,
 съгласно чл. 29, ал. 2 от Закона за контрол
 на наркотичните вещества и прекурсорите.

Прилагам следните документи:

1. заверено копие на разрешение за ползване
 или удостоверение за въвеждане в експлоата-
 ция на склада за съхранение на семената от
 коноп, предназначени за посев, издадено по
 реда от Закона за устройство на територията;

2. заверено копие от документ, удостове-
 ряващ правното основание за ползване на
 склада за съхранение на семената от коноп,
 предназначени за посев;

3. заверено копие от документ, удостове-
 ряващ, че складът за съхранение на семената от
 коноп, предназначени за посев, е осигурен
 с I категория системи за физическа защита
 на строежа съгласно чл. 29а, ал. 2 от ЗКНВП;

4. декларация по образец съгласно прило-
 жение № 2 към чл. 4, т. 4;

5. декларация по образец съгласно прило-
 жение № 3 към чл. 4, т. 5;

6. легализиран превод на свидетелство за
 съдимост или друг еквивалентен документ за
 съдебния статус на физическото лице – ЕТ,
 съответно на лицата, включени в управител-
 ните органи на ЮЛ

да не

7. официален превод на български език на
 документ за регистрация на ЕТ/ЮЛ

да не

8. нотариално заверено пълномощно

да не

Декларирам, че сведенията и данните в
 настоящото заявление са верни.

Известно ми е, че за предоставянето на
 неверни данни нося наказателна отговорност
 по чл. 313 от Наказателния кодекс.

Дата: Подпис:
Забележка. Заявлението се принтира двустранно!

4. Приложение № 2 към чл. 4, т. 4 се из-
 мена така:

„Приложение № 2
 към чл. 4, т. 4

ДЕКЛАРАЦИЯ

Долуподписаният/ата, ,
 ЕГН ,
 в качеството ми на
 на
 (наименование и седалище на ЮЛ/ЕТ)
 ЕИК/БУЛСТАТ

Декларирам, че съм запознат със задъл-
 женията по чл. 29б от ЗКНВП, както следва:

1. да съхранявам документите за вноса на
 семената от коноп, предназначени за посев,
 и за реализацията им до крайния потребител
 за срок 5 години от датата на вноса;

2. да пускам на пазара семена от коноп,
 предназначени за посев, като фуражна су-
 ровина само когато към датата на формиране
 на пратката в трета страна съответната су-
 ровина е включена в Каталога на фуражните
 суровини на Европейския съюз;

3. да осигурявам по всяко време достъп на
 контролните органи до складовите помещения
 по чл. 29а, ал. 2;

4. за всяка внесена партида семена от коноп,
 предназначени за посев, в едномесечен срок
 след осъществяване на преработката и/или
 реализацията ѝ до краен клиент да предоста-
 вям на Българската агенция по безопасност
 на храните информация за:

а) начина на преработката на семената;

б) количествата семена, реализирани като
 фуражна суровина или храна за консумация
 на човека;

в) количествата комбинирани фуражи, про-
 изведени от семената, както и реализираните
 количества от тези фуражи;

5. за всяка внесена партида от конопени
 семена, предназначени за посев, в срок 1
 месец след осъществяване на реализацията
 на стоката на пазара в страната или в други
 държави – членки на ЕС, да предоставям на
 Българската агенция по безопасност на храни-
 те документи, удостоверяващи продажбата ѝ.
 Дата: Подпис:

5. Приложение № 4 към чл. 7, ал. 1 се
 изменя така:

„Приложение № 4
към чл. 7, ал. 1

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министър на земеделието

ЛИЦЕНЗИЯ

на вносител за внос на семена от коноп, не-
предназначени за посев

№
гр. София, г.

Издадена на основание чл. 29, ал. 2
от Закона за контрол върху наркотични-
те вещества и прекурсорите и протокол
№/..... г. във връзка с пода-
деното заявление №/.....г.

.....
(наименование на ЕТ/ЮЛ)
.....
(адрес на управление)
.....
(ЕИК/БУЛСТАТ)

Срокът на валидност на лицензията е една
година от датата на издаването ѝ.

.....
Министър на земеделието“

б. Навсякъде в наредбата думите „минис-
търът на земеделието, храните и горите“ и
„министъра на земеделието, храните и гори-
те“ се заменят съответно с „министърът на
земеделието“ и „министъра на земеделието“.

§ 18. Наредбата влиза в сила от деня на
обнародването ѝ в „Държавен вестник“.

Министър:
Явор Гечев

3470

НЕОФИЦИАЛЕН РАЗДЕЛ**ДЪРЖАВНИ ВЕДОМСТВА,
УЧРЕЖДЕНИЯ, ОБЩИНИ
И СЪДИЛИЩА****МИНИСТЕРСТВО
НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО****ЗАПОВЕД № РД-46-95
от 27 март 2023 г.**

На основание чл. 24а, ал. 1 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ), чл. 47б, ал. 1 и 2, чл. 47е и чл. 47о, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ППЗСПЗЗ) и във връзка с одобрен доклад от министъра на земеделието № 93-1859/27.03.2023 г. нареждам:

1. Откривам процедура за провеждане на търг за отдаване под наем или аренда на свободните земеделски земи от държавния поземлен фонд (ДПФ) в страната за стопанската 2023/2024 г. с начална тръжна цена съгласно приложенията.

2. Търговете да се проведат от областните дирекции „Земеделие“ на тръжни сесии, с тайно наддаване, при условията и по реда, определени в чл. 47ж и следващите от ППЗСПЗЗ.

3. Директорите на областните дирекции „Земеделие“ да издадат заповед за провеждане на търга (тръжните сесии) с приложена информация за всички свободни имоти от ДПФ – обект на търга, на територията на съответната област.

4. Началната тръжна цена за предоставяне на земеделски земи от ДПФ под наем или аренда и размерът на депозита за участие в търга са, както следва:

4.1. Началната тръжна цена за отглеждане на едногодишни полски култури за срок до десет стопански години по общини за съответната област е посочена в приложение № 1 – графа 1, представляващо неразделна част от заповедта. Размерът на депозита за участие в търга е 20 % от началната тръжна цена, умножена по площта на имота.

4.2. Началната тръжна цена за отглеждане на многогодишни фуражни култури – житни, бобови и техните смеси, за срок до пет стопански години по общини за съответната област е посочена в приложение № 1 – графа 1, представляващо неразделна част от заповедта. Размерът на депозита за участие в търга е 20 % от началната тръжна цена, умножена по площта на имота.

4.3. За ползване на имоти за срок от десет стопански години при условията на чл. 47о, ал. 2 от ППЗСПЗЗ, за които на три последователни търга (тръжни сесии) не са подавани предложения и попадат до 20 % в специализирания слой „Площи, допустими за подпомагане“, за отглеждане на едногодишни полски култури или

многогодишни фуражни култури – житни, бобови и техните смеси, не се заплаща арендна вноска за първата стопанска година. Началната тръжна цена от втората до десетата стопанска година е 50 % от посочената в приложение № 1 – графа 1, представляващо неразделна част от заповедта. Размерът на депозита за участие в търга е 20 % от началната тръжна цена, умножена по площта на имота.

4.4. Началната тръжна цена за създаване и отглеждане на трайни насаждения е посочена по периоди в приложение № 2, представляващо неразделна част от заповедта. Размерът на депозита за участие в търга е 20 лв./дка.

4.5. Началната тръжна цена за отглеждане на съществуващи трайни насаждения е съгласно приложение № 3, представляващо неразделна част от заповедта. Размерът на депозита за участие в търга е 20 лв./дка.

4.6. Началната тръжна цена за ползване на ливади, пасища и мери за срок от една стопанска година по реда на чл. 37и, ал. 13 и 14 от ЗСПЗЗ е посочена в приложение № 1 – графи 2 и 3, представляващо неразделна част от заповедта. Размерът на депозита за участие в търга е 20 % от началната тръжна цена, умножена по площта на имота.

4.7. В случай че земите от ДПФ са поливни, началната тръжна цена по т. 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5 и 4.6 се коригира с коефициент за поливност: за Северна България – 1.2, и за Южна България – 1.5.

4.8. Изисквания/критерии за определяне на поземлени имоти за създаване и отглеждане на трайни насаждения са посочени в приложение № 4, представляващо неразделна част от заповедта.

4.9. Сключването на договор за наем или аренда за ползване на обявените по този ред земеделски земи от ДПФ не гарантира подпомагане на земеделските производители по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика.

5. Одобрявам образците на документите за участие в търга: заявление – оферта по чл. 47з, ал. 1, т. 1 от ППЗСПЗЗ; декларации по чл. 47з, ал. 1, т. 6 и 9 от ППЗСПЗЗ; проекти на договори за наем или аренда по чл. 47м, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, проект на договор за аренда по чл. 47о, ал. 2 от ППЗСПЗЗ и проект на договор за наем по чл. 37и, ал. 13 и 14 от ЗСПЗЗ и протокол-опис към договорите за наем/аренда.

6. Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“ и да се публикува в един централен ежедневник.

7. Настоящата заповед да се доведе до знанието на директорите на областните дирекции „Земеделие“ за изпълнение.

Министър:
Я. Гечев

Приложение № 1

Начални тръжни цени за стопанската
2023 – 2024 г.

Област/ община	Едногодишни пол- ски култури и мно- гогодишни фураж- ни култури – жит- ни, бобови и тех- ните смеси лв./дка	Лива- ди лв./дка	Па- сища, мери лв./дка
	1	2	3
<i>Благоевград</i>			
Гърмен	41	13	8
Гоце Делчев	41	9	8
Кресна	33	9	8
Сатовча	33	11	8
Якоруда	48	13	11
Хаджи- димово	48	9	8
Разлог	41	9	8
Струмяни	41	9	8
Сандански	41	9	13
Белица	41	9	8
Банско	41	9	8
Симитли	33	9	8
Благоевград	41	9	8
Петрич	54	9	9
<i>Бургас</i>			
Айтос	41	13	8
Бургас	48	9	8
Камено	54	9	8
Карнобат	60	9	8
Малко Търново	41	9	8
Несебър	41	9	8
Поморие	41	9	8
Приморско	41	9	8
Руен	41	9	8
Созопол	41	9	11
Средец	41	11	9
Сунгурларе	41	9	8
Царево	41	9	8
<i>Варна</i>			
Провадия	60	9	9
Аксаково	60	9	8
Вълчи дол	66	9	9
Долни чифлик	54	9	8

Област/ община	Едногодишни пол- ски култури и мно- гогодишни фураж- ни култури – жит- ни, бобови и тех- ните смеси лв./дка	Лива- ди лв./дка	Па- сища, мери лв./дка
	1	2	3
Ветрино	66	9	11
Дългопол	66	9	8
Суворово	54	9	8
Аврен	54	9	9
Девня	66	9	8
Бяла	54	9	9
Варна	60	9	8
Белослав	54	9	8
<i>Велико Търново</i>			
Велико Търново	54	13	9
Златарица	54	9	8
Лясковец	54	9	8
Полски Тръмбеш	54	9	9
Свищов	66	9	8
Стражица	54	9	8
Сухиндол	54	9	8
Горна Оряховица	54	9	9
Елена	48	11	9
Павликени	54	13	8
<i>Видин</i>			
Видин	54	9	8
Димово	60	12	9
Брегово	54	9	8
Кула	54	9	8
Ново село	54	12	8
Грамада	54	9	8
Макреш	54	11	8
Бойница	54	9	8
Белоградчик	54	9	8
Чупрене	54	9	8
Ружинци	54	11	12
<i>Враца</i>			
Враца	60	9	11
Бяла Слатина	66	9	8
Борован	72	9	8
Оряхово	78	9	8

Област/ община	Едногодишни пол- ски култури и мно- гогодишни фураж- ни култури – жит- ни, бобови и тех- ните смеси лв./дка	Лива- ди лв./дка	Па- сища, мери лв./дка
	1	2	3
Мизия	60	9	8
Мездра	54	9	8
Криводол	54	12	8
Роман	54	9	8
Козлодуй	72	9	8
Хайредин	46	9	8
<i>Габрово</i>			
Габрово	33	9	8
Севлиево	33	9	8
Дряново	35	9	8
Трявна	35	9	8
<i>Добрич</i>			
Добрич	72	9	8
Добричка	78	9	8
Генерал Тошево	84	9	8
Крушари	72	9	8
Балчик	72	9	8
Шабла	72	9	8
Каварна	89	9	8
Тервел	72	9	11
<i>Кърджали</i>			
Ардино	33	9	8
Джебел	33	9	8
Кирково	29	9	9
Крумовград	29	9	9
Кърджали	33	9	8
Момчилград	29	9	8
Черноочене	33	9	8
<i>Кюстендил</i>			
Кюстендил	41	9	8
Кочериново	41	9	8
Рила	41	9	8
Невестино	35	9	8
Трекляно	35	9	8
Сапарева баня	35	9	8
Дупница	35	9	8

Област/ община	Едногодишни пол- ски култури и мно- гогодишни фураж- ни култури – жит- ни, бобови и тех- ните смеси лв./дка	Лива- ди лв./дка	Па- сища, мери лв./дка
	1	2	3
Бобов дол	35	9	8
Бобошево	35	9	8
<i>Ловеч</i>			
Ловеч	54	9	8
Летница	41	9	9
Луковит	54	12	8
Угърчин	48	11	8
Априлци	41	9	8
Троян	41	9	8
Тетевен	41	9	8
Ябланица	41	9	8
<i>Монтана</i>			
Берковица	41	11	9
Вършец	35	11	9
Монтана	48	13	8
Бойчиновци	54	9	8
Брусарци	54	9	8
Якимово	60	9	8
Вълчедръм	60	9	8
Георги Дамяново	35	13	9
Лом	66	9	9
Медковец	60	9	8
Чипровци	35	9	8
<i>Перник</i>			
Брезник	48	9	8
Земен	33	9	8
Ковачевци	33	9	8
Перник	33	9	8
Радомир	33	9	8
Трън	33	9	8
<i>Плевен</i>			
Белене	54	9	8
Гулянци	54	9	8
Долна Митрополия	60	13	12
Долни Дъбник	60	9	8
Искър	60	9	8
Кнежа	54	9	8

Област/ община	Едногодишни пол- ски култури и мно- гогодишни фураж- ни култури – жит- ни, бобови и тех- ните смеси лв./дка	Лива- ди лв./дка	Па- сища, мери лв./дка
	1	2	3
Левски	60	11	8
Никопол	54	9	8
Пордим	60	9	8
Плевен	54	9	8
Червен бряг	60	9	8
<i>Пловдив</i>			
Асеновград	66	9	8
Брезово	48	9	8
Калояново	48	9	8
Карлово	41	9	9
„Марица“	48	9	8
Пловдив	48	9	8
Куклен	48	9	8
Първомай	48	9	8
Раковски	48	9	8
„Родопи“	48	9	9
Садово	48	9	8
Съединение	54	9	8
Стамболий- ски	60	9	8
Кричим	48	9	8
Перушица	48	9	8
Хисаря	41	9	11
Лъки	41	9	8
Сопот	41	9	8
<i>Разград</i>			
Завет	78	9	8
Исперих	78	9	9
Кубрат	78	9	8
Лозница	78	9	9
Разград	78	9	9
Самуил	78	9	8
Цар Калоян	72	9	8
<i>Русе</i>			
Борово	66	9	8
Бяла	78	9	8
Ценово	78	9	11
Две могили	66	9	8
Иваново	66	9	11
Сливо поле	78	9	8

Област/ община	Едногодишни пол- ски култури и мно- гогодишни фураж- ни култури – жит- ни, бобови и тех- ните смеси лв./дка	Лива- ди лв./дка	Па- сища, мери лв./дка
	1	2	3
Ветово	66	9	11
Русе	72	9	8
<i>Пазарджик</i>			
Батак	29	11	8
Белово	35	9	8
Брацигово	35	9	9
Велинград	35	9	8
Лесичово	35	9	8
Пазарджик	48	9	8
Панагюрище	35	9	8
Пещера	35	9	8
Ракитово	41	9	8
Септември	41	9	8
Стрелча	35	9	8
Сърница	35	9	8
<i>Силистра</i>			
Алфатар	66	9	8
Главиница	66	9	8
Дулово	66	9	8
Кайнарджа	72	9	8
Силистра	78	9	8
Ситово	66	9	8
Тутракан	66	9	8
<i>Сливен</i>			
Сливен	48	9	9
Твърдица	29	9	8
Нова Загора	54	9	8
Котел	41	11	11
<i>Смолян</i>			
Баните	41	9	8
Борино	35	9	9
Девин	35	11	8
Доспат	41	9	8
Златоград	35	9	8
Мадан	35	9	8
Неделино	35	9	8
Рудозем	41	9	9
Смолян	35	9	9
Чепеларе	41	9	8

Област/ община	Едногодишни пол- ски култури и мно- гогодишни фураж- ни култури – жит- ни, бобови и тех- ните смеси лв./дка	Лива- ди лв./дка	Па- сища, мери лв./дка
	1	2	3
София-град	48	11	8
София област			
Пирдоп	35	9	8
Сливница	35	9	8
Своге	35	9	8
Самоков	35	9	8
Правец	35	9	8
Костинброд	35	9	8
Костенец	35	9	8
Копривщица	41	11	9
Ихтиман	24	9	8
Етрополе	35	9	8
Елин Пелин	41	9	8
Драгоман	35	9	8
Горна Малина	35	9	8
Годеч	35	9	9
Ботевград	35	9	8
Божурище	35	9	8
Антон	35	9	8
Долна баня	35	9	8
Златица	35	9	8
Мирково	35	9	13
Чавдар	41	9	8
Челопеч	35	9	8
Стара Загора			
Стара Загора	54	9	8
Братя Даскалови	48	9	8
Гурково	48	9	8
Гълъбово	48	9	8
Казанлък	48	9	9
Мъглиж	48	9	8
Николаево	48	9	8
Раднево	48	9	8
Чирпан	48	9	8
Павел баня	48	9	8
Опан	48	9	8

Област/ община	Едногодишни пол- ски култури и мно- гогодишни фураж- ни култури – жит- ни, бобови и тех- ните смеси лв./дка	Лива- ди лв./дка	Па- сища, мери лв./дка
	1	2	3
Търговище			
Търговище	54	9	8
Попово	54	9	8
Опака	54	9	8
Омуртаг	54	11	9
Антоново	54	9	8
Хасково			
Любимец	35	9	8
Маджарово	35	9	8
Минерални бани	35	9	9
Симеонов- град	35	9	8
Свиленград	48	9	8
Тополовград	35	9	8
Ивайловград	35	9	8
Хасково	4	9	8
Харманли	48	9	9
Димитров- град	41	9	8
Стамболово	35	9	11
Шумен			
Венец	48	9	8
Върбица	48	11	9
Велики Преслав	48	11	8
Каспичан	48	9	8
Каолиново	48	9	8
Никола Козлево	66	9	8
Нови пазар	60	9	8
Смядово	54	9	8
Хитрино	54	9	8
Шумен	54	9	9
Ямбол			
Болярово	48	11	9
Елхово	48	9	9
Стралджа	48	9	8
„Тунджа“	54	9	8
Ямбол	54	9	8

Приложение № 2

Начална тръжна цена за създаване и отглеждане на трайни насаждения, по периоди

Трайни насаждения	Гратисен период, год.	Период на плододаване	
		години	лв./дка
<i>Лозови насаждения</i>			
винени	3	4 – 7	58
		8 – 20	87
		за останалия период на плододаване	58
десертни	3	4 – 7	58
		8 – 20	87
		за останалия период на плододаване	58
<i>Овощни насаждения</i>			
семкови	4	5 – 7	48
		за останалия период на плододаване	72
костилкови	4	5 – 7	48
		за останалия период на плододаване	72
черупкови	4	5 – 7	48
		за останалия период на плододаване	72
<i>Ягодоплодни култури</i>	2	за периода на плододаване	66
<i>Етеричномаслени култури – роза, мента, лавандула, шипка и др.</i>	3	за периода на плододаване	44
<i>Култивирани билки – срок на предоставяне – 5 години</i>	1	2 – 5	31
<i>Аспержи – срок на предоставяне – 15 години</i>	3	4 – 12	68
		13 – 15	44

Продължителността на периода на плододаване за отделните видове трайни насаждения се определя от приложенията към чл. 5 от Наредбата за базисните цени на трайните насаждения (загл. изм. – ДВ, бр. 107 от 2000 г.).

Приложение № 3

Начална тръжна цена

1. За отглеждане на съществуващи трайни насаждения – с неизтекъл амортизационен срок

Трайни насаждения	Период на плододаване	
	години	лв./дка
<i>Лозови насаждения</i>		
винени	4 – 7	58
	8 – 20	87
	за останалия период на плододаване	58
десертни	4 – 7	58
	8 – 20	87
	за останалия период на плододаване	58
<i>Овощни насаждения</i>		
семкови	5 – 7	48
	за останалия период на плододаване	72
костилкови	5 – 7	48
	за останалия период на плододаване	72
черупкови	5 – 7	48
	за останалия период на плододаване	72
<i>Ягодоплодни култури</i>	за периода на плододаване	66
<i>Етеричномаслени култури – роза, мента, лавандула, шипка и др.</i>	за периода на плододаване	44
<i>Култивирани билки – срок на предоставяне – 5 години</i>	2 – 5	31
<i>Аспержи – срок на предоставяне – 15 години</i>	4 – 12	68
	13 – 15	44

2. За отглеждане на съществуващи трайни насаждения – с изтекъл амортизационен срок

Трайни насаждения	Цена, лв./дка
1. Лозови насаждения	58
2. Овощни насаждения (семкови, костилкови, черупкови)	78
3. Етеричномаслени култури (роза, мента, лавандула, шипка и др.)	44

Приложение № 4

Изисквания/критерии

При определяне на поземлени имоти от държавния поземлен фонд за включване в тръжна процедура по реда на чл. 24а, ал. 1 от ЗСПЗЗ, чл. 47б, ал. 1 и 2 и чл. 47е от ППЗСПЗЗ, за създаване на трайни насаждения:

- Поземлени имоти, представляващи трайно изоставени земи, които не са обработвани 10 (десет) и повече стопански години.
- Поземлени имоти с начин на трайно ползване, трайни насаждения, като насажденията са с изтекъл амортизационен срок, бракувани или изоставени.
- Поземлени имоти, които попадат в масив с новосъздадени плододаващи трайни насаждения.
- Поземлени имоти, които могат да се обособят в самостоятелни масиви за ползване за трайни насаждения.
- Поземлени имоти, които попадат в масиви за отглеждане на едногодишни полски култури/многогодишни фуражни култури – житни, бобови и техните смеси, не се отдават за създаване на трайни насаждения.

3423

**ЗАПОВЕД № РД-46-108
от 21 април 2023 г.**

На основание чл. 62, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с одобрен доклад от министъра на земеделието № 93-2408/21.04.2023 г. нареждам:

1. Допускам поправка на очевидна фактическа грешка в Заповед № РД-46-95 от 27.03.2023 г. на министъра на земеделието, като в приложение № 1 – Начални тръжни цени за стопанската 2023 – 2024 г., за област Хасково, община Хасково, определената в колона 1 „Едногодишни полски култури и многогодишни фуражни култури – житни, бобови и техните смеси, лв./дка“ цена от „4 лв./дка“ да се чете „48 лв./дка“.

2. Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“ и да се публикува в един централен ежедневник.

3. Настоящата заповед да се доведе до знанието на директорите на областните дирекции „Земеделие“ за изпълнение.

Министър:
Я. Гечев

3424

**МИНИСТЕРСТВО
НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ**

**ЗАПОВЕД № РД-272
от 20 април 2023 г.**

На основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията и чл. 3, ал. 1, т. 5 от Устройствения правилник на Министерството на околната среда и водите и във връзка с чл. 21д, ал. 3 и 4 от Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси изменям и допълвам Заповед № РД-289 от 27.05.2016 г., изменена и допълнена

със Заповед № РД-147 от 28.02.2017 г., Заповед № РД-611 от 11.09.2017 г., Заповед № РД-224 от 23.04.2018 г., Заповед № РД-401 от 22.05.2019 г., Заповед № РД-145 от 14.02.2020 г., Заповед № РД-467 от 23.06.2020 г., Заповед № РД-633 от 17.06.2021 г., Заповед № РД-55 от 18.01.2022 г., Заповед № РД-635 от 14.07.2022 г. и Заповед № РД-1163 от 12.12.2022 г. на министъра на околната среда и водите:

I. В частта „Нареждам“ се създава т. 77:

„77. Делегирана директива (ЕС) 2023/171 на Комисията от 28 октомври 2022 г. за изменение, с цел привеждане в съответствие с научно-техническия напредък, на приложение III към Директива 2011/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на освобождаването на употребата на шествалентен хром като противокорозионен агент в газово абсорбционни термомомпи (ОВ, L 24/33, 26.01.2023 г.).“

II. В приложение № 1, в т. 9 се правят следните изменения и допълнения:

1. В колона „№“ се създава точка „9, а)-III“.

2. В колона „Освобождаване“ се добавя: „До 0,7 % тегловно съдържание на шествалентен хром, използван като противокорозионен агент в работната течност на херметичната система от въглеродна стомана на газово абсорбционните термомомпи за отопление на помещения и вода“.

3. В колона „Обхват и дати на прилагане“ се добавя: „Прилага се за категория 1 и изтича на 31 декември 2026 г.“.

Настоящата заповед се прилага от 1 септември 2023 г. в съответствие със срока, посочен в чл. 2, параграф 1 от Делегирана директива (ЕС) 2023/171.

Настоящата заповед да се обнародва в „Държавен вестник“ и да се публикува на интернет страницата на Министерството на околната среда и водите.

Настоящата заповед е неразделна част от Заповед № РД-289 от 27.05.2016 г., изменена и допълнена със Заповед № РД-147 от 28.02.2017 г., Заповед № РД-611 от 11.09.2017 г., Заповед № РД-224 от 23.04.2018 г., Заповед № РД-401 от 22.05.2019 г., Заповед № РД-145 от 14.02.2020 г., Заповед № РД-467 от 23.06.2020 г., Заповед № РД-633 от 17.06.2021 г., Заповед № РД-55 от 18.01.2022 г., Заповед № РД-635 от 14.07.2022 г. и Заповед № РД-1163 от 12.12.2022 г. на министъра на околната среда и водите, която в останалите си части остава непроменена.

Министър:

Р. Карамфилова-Благова

3461

ОБЩИНА РУСЕ

**РЕШЕНИЕ № 1284
от 20 април 2023 г.**

На основание чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 8 от ЗМСМА, чл. 1, ал. 2, т. 6, чл. 4, ал. 4, чл. 31, ал. 1 и чл. 32, ал. 3, т. 1 от ЗПСК и чл. 5, чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от Наредбата за търговете и конкурсите Общинският съвет – Русе, реши:

1. Да се извърши продажба чрез публичен търг с явно наддаване на сграда с идентификатор 63427.7.71.3 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Русе с адрес: гр. Русе, алея Бели

брези № 10, застроена площ: 80 кв. м, брой етажи: 1, предназначение: сграда за търговия, предмет на АОС № 8396/20.09.2017 г. Сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор 63427.771.

2. Утвърждава тръжната документация (приложение 4) при следните условия:

2.1. Начална тръжна цена – 60 000 лв.

2.2. Стъпка на наддаване – 3000 лв.

2.3. Депозит за участие в търга – 10 000 лв., който се внася в срок до 17 работни дни от датата на обнародването на решението в „Държавен вестник“ чрез превод по банкова сметка, посочена в тръжната документация.

2.4. Начин на плащане – предложената цена от купувача се заплаща изцяло до деня на подписване на договора за продажба.

Тръжната документация се закупува в центъра за административни услуги и информация на Община Русе, сектор „Търговия, транспорт и обществени поръчки“, пл. Свобода № 6. Цената на тръжната документация е 250 лв. и се заплаща в офиса на „ТБ Инвестбанк“ – АД, клон „Русе“, по сметка: BG96IORT73798400080000, банков код/BIC: IORTBGSE, вид плащане: 447000 „Инвестбанк“ – АД, клон „Русе“, в центъра за административни услуги и информация.

3. Срок за закупуване на тръжна документация – до 15 работни дни считано от датата на обнародването на решението в „Държавен вестник“.

4. Срок за подаване на предложения за участие в търга – до 20 работни дни считано от датата на обнародването на решението в „Държавен вестник“.

5. Оглед на обекта може да се извършва всеки работен ден след закупуване на тръжни книжа и предварителна заявка в срок до 16 ч. на 19-ия работен ден включително от датата на обнародването на решението в „Държавен вестник“.

6. Търгът да се проведе на 24-тия работен ден от датата на обнародването на решението в „Държавен вестник“ от 17,30 ч. в заседателната зала на третия етаж на Община Русе, пл. Свобода № 6.

7. Определя комисия в състав от 7 членове – четирима общински съветници и трима от общинска администрация, съгласно чл. 7, т. 20 от Наредбата за устройство и работа на органите за приватизация и следприватизационен контрол, която да организира и проведе търга.

8. Всеки член на тръжната комисия да получи възнаграждение за дейността си в размер на 50 лв. плюс по 10 лв. на час съобразно продължителността на търга.

9. Възлага на комисията по приватизация и следприватизационен контрол да определи спечелилия търга участник.

10. Възлага на кмета на община Русе да освободи депозитите на неспечелилите участници в търга, да издаде решение за спечелилия търга участник и да сключи приватизационен договор за покупко-продажба с него.

11. При непровеждане на търга да се проведе повторен търг 17 работни дни след първата дата от 17,30 ч. на същото място и при същите условия.

Председател:

И. Пазарджиев

3432

ОБЩИНА САПАРЕВА БАНЯ

РЕШЕНИЕ № 671

от 30 март 2023 г.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 11 и ал. 2 от ЗМСМА, чл. 103, ал. 1, т. 1, чл. 104, ал. 1 и 2, чл. 127, ал. 3 и 6 и чл. 134, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, обществено обсъждане за частично изменение на ОУП на община Сапарева баня от 22.06.2022 г. и Решение № I-6, взето по протокол № 1 от 24.01.2023 г. на Общинския експертен съвет по устройство на територията при Община Сапарева баня, Общинският съвет – гр. Сапарева баня, одобрява проект за частично изменение на общ устройствен план на община Сапарева баня, одобрен с Решение № 369, взето по протокол № 30 от 30.11.2017 г. на Общинския съвет – гр. Сапарева баня, в обхвата на поземлен имот с идентификатор № 62520.20.40, местност Киризько по кадастралната карта на с. Ресилово, одобрена със Заповед № РД-18-272 от 7.10.2020 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър – София, предвиждащ установяване на жилищна устройствена зона с малка височина и плътност – Жм, с възложител Кирил Павлов Лондрев.

Решението може да бъде обжалвано по реда на чл. 215 от ЗУТ пред Административния съд – Кюстендил, в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“.

Жалбите и протестите се подават до Община Сапарева баня и се изпращат в Административния съд – Кюстендил, от дирекция „Архитектура и градоустройство“ на Община Сапарева баня.

Председател:

В. Маргин

3463

1. – Министърът на регионалното развитие и благоустройството на основание чл. 149, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) съобщава, че е издал Разрешение за строеж № РС-36 от 3.05.2023 г. за обект: „Доизграждане на ПВ „Кресна (пътна връзка № 4, 5 и 6) на км 401+691.90 по километража на АМ „Струма“ Лот 3.2 = км 397+000 по километража на АМ „Струма“ Лот 3.3“, при условията на чл. 60 от Административнопроцесуалния кодекс. Предварителното изпълнение може да се обжалва пред Върховния административен съд в 3-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез Министерството на регионалното развитие и благоустройството. На основание чл. 215, ал. 1 и 4 от ЗУТ разрешението за строеж подлежи на обжалване от заинтересуваните лица пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от обнародването на обявлението в „Държавен вестник“ чрез Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

3491

85. – Националната агенция за приходите, Териториална дирекция – Бургас, на основание чл. 251 – 253 от ДОПК с постановление за възлагане на недвижим имот с изх. № С230002-091-0000289/27.03.2023 г. възлага на „Каради Про-

джект“ – ЕООД, ЕИК 205385210, с адрес: гр. Кюстендил, следния недвижим имот: апартамент, с кадастрален номер 51500.507.74.1.15, намиращ се в гр. Несебър, община Несебър, област Бургас, к.к. Слънчев бряг, Слънчев бряг – запад, вх. А, ет. 3, ап. А3-3, с площ 50,08 кв. м и 12,97 кв. м ид.ч. от общите части на сградата с кадастрален номер 51500.507.74.1 и съответния процент идеални части от правото на строеж върху терена с кадастрален номер 51500.507.74, върху който е построена сградата, с предназначение на самостоятелния обект – жилище, апартамент, при граници и съседи, както следва: имоти с идентификатори: 51500.507.74.1.14, 51500.507.74.1.16, 51500.507.74.1.20, 51500.507.74.1.9.

3468

49. – Висшето строително училище „Любен Каравелов“ – София, обявява конкурси за докторанти за учебната 2022/2023 г. в професионално направление 5.7. Архитектура, строителство и геодезия по следните научни специалности:

№ по ред	Научна специалност	Редовна форма	Задочна форма
1.	Строителство на сгради и съоръжения, специализация Строителни материали и изделия и технология на производството им	-	2
2.	Строителство на сгради и съоръжения, специализация Строителни конструкции	1	2
3.	Строителство на сгради и съоръжения, специализация Строителна механика, съпротивление на материалите	-	3
4.	Строителство на сгради и съоръжения, специализация Земна основа, фундиране и подземно строителство	-	1
5.	Строителство на сгради и съоръжения, специализация Организация и управление на строителното производство	-	2
6.	Архитектура на сгради, конструкции, съоръжения и детайли	1	3
7.	Теория и история на архитектурата	-	2
8.	Опазване, реставрация и адаптация на паметници на културата	-	2
9.	Териториално и ландшафтно устройство и градоустройство	-	3

Срок за подаване на документи – 2 месеца от обнародването в „Държавен вестник“ във ВСУ „Л. Каравелов“, ул. Суходолска № 175, тел.: 8029160, 8029190.

3469

2. – Институтът по електрохимия и енергийни системи при БАН – София, обявява конкурс за заемане на академичната длъжност доцент по професионално направление 4.2. Химически науки, специалност „Електрохимия (вкл. химически източници на тока)“, за нуждите на направление „Водородни енергийни системи“. Срокът е 2 месеца от обнародването в „Държавен вестник“. Кандидатите могат да подават документи за участие в канцеларията на Института по електрохимия и енергийни системи при БАН, София, ул. Акад. Георги Бончев, бл. 10, стая № 202, тел. 02/979 27 55. 3462

2. – Община Аксаково на основание чл. 286, ал. 4 от ППЗСПЗЗ съобщава, че с протокол № 53 от 23.03.2023 г. на комисията по чл. 286, ал. 2 от ППЗСПЗЗ са приети проекти за ПНИ на: селищно образование по § 4, ал. 2 ПЗР на ЗСПЗЗ на „Черноморска панорама“/„Перчемлията“, КР 510, землище с. Кичево, община Аксаково, област Варна, в частта относно ПИ с № 348, 349, 350 в изпълнение на влязло в законна сила на 6.06.2013 г. Решение № 1911 от 23.04.2013 г. по гр. д. № 16893/2012 г. на Варненския районен съд; на част от селищно образование „Терасите“, КР 100, землище гр. Аксаково, община Аксаково, област Варна, относно имоти с № 100.1536 и № 100.1532 в изпълнение на к. адм. д. № 2126/2015 г. на Административния съд – Варна; на част от селищно образование „Терасите“, КР 100, землище гр. Аксаково, община Аксаково, област Варна, относно имоти с № 100.1586 и № 100.1585 в изпълнение на влязло в законна сила на 15.12.2014 г. Решение № 2866 от 15.12.2014 г. по к. адм. д. № 3125/2014 г. на Административния съд – Варна; местност Вълчан чешма в обхват: кадастрални райони 505 и 506, попадащи в селищно образование по § 4, ал. 2 от ПЗР на ЗСПЗЗ „Терасите“, и земеделски земи, представляващи кадастрални райони 503, 504, 507, 508 и 509, землище гр. Аксаково, община Аксаково, област Варна, в частта на стари имоти № 179 и № 65 по ПКП и в частта на НИ № 509.2061 и № 509.2161 по ПНИ в изпълнение на съдебно Решение № 3944 от 23.07.2014 г. по гр. д. № 16083/2012 г. по описа на Районния съд – Варна. Проектите за изменение са изложени за разглеждане в Община Аксаково, ет. 4, стая № 2, дирекция „Устройство на територията“. На основание чл. 286, ал. 5 ППЗСПЗЗ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните лица могат да направят писмени искания и възражения по проектите до кмета на общината. 3441

84. – Община Белица на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите лица, че е изработен проект, свързан с изменение на УПИ XII-1104 и УПИ XIII-507, кв. 44 по ПУП – план за регулация на с. Краище, одобрен с Решение № 114, протокол № 9 от 26.09.2011 г. на ОбС – Белица. Собственик на ПИ с идентификатор 39270.1.507 по КKKP на с. Краище, община Белица, одобрени със Заповед № РД-18-22 от 19.04.2011 г. на изп. директор на АГКК, е Община Белица съгласно акт № 510 от 22.02.1990 г. Собственик на ПИ 39270.1.1104 е Реджеп Исмаил Узун съгласно нот. акт № 56, том 2, дело № 555/1992 г. Целта на проекта е част от

УПИ XIII-507, представляващ ПИ с идентификатор 39270.1.507 по КККР на с. Краище, община Белица, одобрени със Заповед № РД-18-22 от 19.04.2011 г. на изп. директор на АГКК, да се приобщи към УПИ XII-1104. Площта на имотите преди и след промяната е, както следва: УПИ XIII-507, кв. 44, преди промяната – 1191 кв. м, след промяната – 697,90 кв. м; УПИ XII-1104, кв. 44, преди промяната – 602,92 кв. м, след промяната – 1026,90 кв. м. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация – Белица, с адрес: гр. Белица 2780, ул. Георги Андрейчин № 15.

3464

84а. – Община Белица на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите лица, че е изработен проект, свързан с изменение на уличната регулация между о.т. 162а и 162б. Този участък от уличната мрежа на с. Краище, община Белица, е част от второстепенната улична мрежа – VI клас – обслужващи улици. Съгласно чл. 80, ал. 1 и 2 от ЗУТ ширината на тази улица може да бъде 5 м и не се предвижда изграждането на тротоар. Промяната на габаритите на улицата ще засегне само УПИ I-665, кв. 52 по ПУП – ПР на с. Краище, община Белица, област Благоевград, одобрен с Решение № 114, протокол № 9 от 26.09.2011 г. на ОбС – Белица, като ще се промени уличната регулация между о.т. 162а и 162б. Изменението предвижда изпълнение на улица с ширина 5 м без тротоари по нови о.т. от 162в до 162б. Намалването на ширината на улицата води до промяна на площта на УПИ I-665, кв. 52 по ПУП – ПР на с. Краище, община Белица, област Благоевград, одобрен с Решение № 114, протокол № 9 от 26.09.2011 г. на ОбС – Белица, която преди промяната е 2088 кв. м, а след промяната – 2424 кв. м. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация – Белица, с адрес: гр. Белица 2780, ул. Георги Андрейчин № 15.

3465

84б. – Община Белица на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите лица, че е изработен проект, свързан с изменение на уличната регулация между о.т. 107 и 109, намиращи се между кв. 23 и 24 по ПУП – план за регулация на с. Дагоново, община Белица. Целта на изменението е образуване на нова улица от о.т. 106а до 106б по имотните граници на ПИ с идентификатор 20064.1.562 по КККР на с. Дагоново, община Белица. Изменението засяга следните урегулирани поземлени имоти: УПИ XIII-366, 367, 456, УПИ XXIV-366, УПИ XIV-366 от кв. 23 по ПУП – ПР на с. Дагоново, община Белица; УПИ XI, УПИ XII, кв. 24 по ПУП – ПР на с. Дагоново, община Белица; измененият УПИ XIII-366, 367, 456, 368, 397, кв. 23 по ПУП – ПР на с. Дагоново, община Белица, с площ 597 кв. м е образуван от поземлени имоти по КККР на с. Дагоново: ПИ с идент. 20064.1.366 с площ 117 кв. м; ПИ с идент. 20064.1.367 с площ

120 кв. м; ПИ с идент. 20064.1.368 с площ 217 кв. м; ПИ с идент. 20064.1.397 с площ 11 кв. м; ПИ с идент. 20064.1.456 с площ 132 кв. м; измененият УПИ XXIV-366, 367, 368, кв. 23 по ПУП – план за регулация на с. Дагоново, община Белица, е с площ 524 кв. м образуван от поземлени имоти по КККР на с. Дагоново: ПИ с идент. 20064.1.366 с площ 355 кв. м от площта на имота; ПИ с идент. 20064.1.367 с площ 117 кв. м от площта на имота; ПИ с идент. 20064.1.368 с площ 72 кв. м от площта на имота; измененият УПИ XIV-366, 367, 562, кв. 23 по ПУП – план за регулация на с. Дагоново, община Белица, е с площ 390 кв. м, образуван от поземлени имоти по КККР на с. Дагоново: ПИ с идент. 20064.1.366 с площ 361 кв. м от площта на имота; ПИ с идент. 20064.1.367 с площ 28 кв. м от площта на имота; ПИ с идент. 20064.1.562 с площ 1 кв. м от площта на имота; измененият УПИ XI-353, 415, 416, кв. 24 по ПУП – план за регулация на с. Дагоново, община Белица, е с площ 496 кв. м, образуван от поземлени имоти по КККР на с. Дагоново: ПИ с идент. 20064.1.353 с площ 253 кв. м от площта на имота; ПИ с идент. 20064.1.415 с площ 7 кв. м от площта на имота; ПИ с идент. 20064.1.416 с площ 236 кв. м от площта на имота; измененият УПИ XI-353, 415, 416, кв. 24 по ПУП – план за регулация на с. Дагоново, община Белица, е с площ 290 кв. м, образуван от поземлени имоти по КККР на с. Дагоново: ПИ с идент. 20064.1.353 с площ 20 кв. м от площта на имота; ПИ с идент. 20064.1.416 с площ 171 кв. м от площта на имота; ПИ с идент. 20064.1.421 с площ 99 кв. м от площта на имота. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация – Белица, с адрес: гр. Белица 2780, ул. Георги Андрейчин № 15.

3466

84в. – Община Белица на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите лица, че е изработен проект, свързан с УПИ V-1159 и УПИ X-1158, 1162, 1319, кв. 72 по ПУП – ПР на гр. Белица, община Белица. УПИ V-1159, кв. 72 по ПУП – ПР на гр. Белица е с отреждане за „за ветеринарна лечебница“ и е образуван по вътрешните имотни граници на ПИ 03504.404.1159 по КККР на гр. Белица, одобрени със Заповед № РД-18-53 от 1.04.2008 г. на изп. директор на АГКК. Имотът е с лице откъм улица с о.т. 455а до о.т. 567а. Собственик на ПИ 03504.404.1159 по КККР на гр. Белица, одобрени със Заповед № РД-18-53 от 1.04.2008 г. на изп. директор на АГКК, представляващ УПИ V-1159, кв. 72 по ПУП – ПР на гр. Белица, е Община Белица съгласно акт за частна общинска собственост № 11, том 1, рег. № 20/8.01.2019 г. УПИ X-1158, 1162, 1319, кв. 72 по ПУП – ПР на гр. Белица, община Белица, е с отреждане „за дърводобивна и дървопреработваща промишленост“ и е образуван от ПИ 03505.404.1158, ПИ 03504.404.1162 и ПИ 03504.404.1319 по КККР на гр. Белица, одобрени със Заповед № РД-18-53 от 1.04.2008 г. на изп. директор на АГКК. Собственик на ПИ 03505.404.1158 е „Мусала-88“ – ЕООД, с управител Муса Билял Дагон, съгласно Постановление № 168, вх. рег.

№ 2219, дело № 15234 от 1.06.2015 г. от Службата по вписванията – гр. Разлог. Собственик на ПИ 03505.404.1162 е „Мусала-88“ – ЕООД, с управител Муса Билял Дагон, съгласно договор № 87, том 11, дело № 1738, вх. рег. № 3099/29.07.2019 г. от Службата по вписванията – гр. Разлог. Собственик на ПИ 03505.404.1319 е „Мусала-88“ – ЕООД, с управител Муса Билял Дагон, съгласно нот. акт № 100, том XV, дело № 1896, вх. рег. № 4255 от 30.09.2019 г. от Службата по вписванията – гр. Разлог. Целта на проекта, предмет на внесеното задание, е промяна на дворишната регулационна граница между УПИ V-1159 и X-1158, 1162, 1319, кв. 72 по ПУП – ПР на гр. Белица, община Белица, като част от УПИ V-1158 с площ 500 кв. м се приобщава към УПИ X-1158, 1162, 1319, кв. 72 по ПУП – ПР на гр. Белица, община Белица. Площта на УПИ V-1159 и X-1158, 1162, 1319, кв. 72 по ПУП – ПР на гр. Белица, община Белица, преди и след промяната е, както следва: площта преди промяната – УПИ V-1159, кв. 72, е 777 кв. м, а след промяната на УПИ V-1159, кв. 72 – 277 кв. м; площта преди промяната на УПИ X-1158, 1162, 1319, кв. 72, е 7700 кв. м, а след промяната на УПИ X-1158, 1162, 1319, кв. 72 – 8200 кв. м. С новото предложение предназначението на променените УПИ V-1158 и X-1158, 1162, 1319, кв. 72 по ПУП – ПР на гр. Белица, община Белица, не се променя и остава същото, а именно: УПИ V-1159, кв. 72 по ПУП – ПР на гр. Белица, община Белица, запазва предназначението си „за ветеринарна лечебница“; УПИ X-1158, 1162, 1319, кв. 72 по ПУП – ПР на гр. Белица, община Белица, запазва предназначението си за „дърводобивна и дървопреработваща промишленост“. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация – Белица, с адрес: гр. Белица 2780, ул. Георги Андрейчин № 15.

3. – Община Дупница на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че с Решение № 31 от 31.03.2023 г. на Общинския съвет – Дупница, е одобрен проект за подробен устройствен план (ПУП) – парцеларен план (ПП) за елементи на техническата инфраструктура за определяне трасето на кабелна линия средно напрежение (СрН) 20 kV за фотоволтаична централа в поземлен имот с идентификатор 02350.10.25 и поземлен имот с идентификатор 02350.8.13 по кадастралната карта на с. Баланово, община Дупница. Парцеларният план има за цел осигуряване на проектна основа за кабелна линия за фотоволтаична централа в поземлен имот с идентификатор 02350.10.25 и поземлен имот с идентификатор 02350.8.13 по кадастралната карта на с. Баланово, община Дупница, одобрена със Заповед № РД-8-990 от 24.04.2018 г. на и.д. на АГКК, както следва: нова кабелна линия средно напрежение 20 kV от поземлен имот с идентификатор 02350.10.25 по КК на с. Баланово, вид собственост – частна, вид територия – земеделска, преминава през поземлен имот с идентификатор 02350.10.600 по КК на с. Баланово, с начин на трайно ползване – за друг вид водно течение, водна площ, съоръжение (бивш напоителен канал), вид собственост – общинска публична, до поземлен

имот с идентификатор 02350.8.13 по кадастралната карта на с. Баланово, вид собственост – частна, с дължина на трасето 3,01 м и площ на ограничението (сервитут) – 12 кв. м. На основание чл. 215, ал. 4 от ЗУТ в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ решението подлежи на обжалване чрез Община Дупница до Административния съд – Кюстендил.

3435

За. – Община гр. Мъглиж, област Стара Загора, на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че с Решение № 688 от 30.03.2023 г. на Общинския съвет – гр. Мъглиж, е одобрен проект за изменение на подробен устройствен план – план за застрояване и план за регулация на новообразувани УПИ I-941, кад. район 614, УПИ I-942, кад. район 615, и УПИ I-916, кад. район 616 по КККР на гр. Мъглиж, община Мъглиж, с цел разширение на площадката. План за регулация: 1. проектен УПИ I-941, кад. район 614 (проектен ПИ 49494.614.941), образуван от ПИ 49494.614.299, 49494.614.305, 49494.614.940, 49494.615.297 и част от ПИ 49494.615.939, всички по КККР на гр. Мъглиж, община Мъглиж, област Стара Загора; 2. проектен УПИ I-942, кад. район 615 (проектен ПИ 49494.615.942), образуван от ПИ 49494.615.279, 49494.615.285, 49494.615.296, 49494.615.938 и част от ПИ 49494.615.933, всички по КККР на гр. Мъглиж, община Мъглиж, област Стара Загора; 3. проектен УПИ I-916, кад. район 616 (проектен ПИ 49494.616.916), образуван от ПИ 49494.615.2, 49494.615.3, 49494.616.1, 49494.616.2, 49494.616.914, 49494.616.915, 49494.617.1 и 49494.617.11, всички по КККР на гр. Мъглиж, община Мъглиж, област Стара Загора; 4. достъпът до новообразуваните УПИ I-941, кад. район 614, УПИ I-942, кад. район 615, и УПИ I-916, кад. район 616 по КККР на гр. Мъглиж, община Мъглиж, ще бъде осъществено от 1 бр. нова обслужваща улица с ширина 6 м (съгласно чл. 80, ал. 2 от ЗУТ) с о.т. 1 до о.т. 45 от юг и изток на част от ПИ 49494.615.933 с НТП – местен път, собственост на Община Мъглиж, на част от ПИ 49494.615.939 с НТП – местен път, собственост на Община Мъглиж, на ПИ 49494.615.941 с НТП – местен път, собственост на Община Мъглиж, и на част от ПИ 49494.610.942 с НТП – местен път, собственост на Община Мъглиж, както и от части на ПИ 49494.615.285, 49494.615.279, 49494.615.297, 49494.616.1 и 49494.615.3. С плана за застрояване характерът на бъдещото застрояване се определя в съответствие с ОУПО на община Мъглиж за предимно производствена устройствена зона (Пп) – „за изграждане на фотоволтаичен парк“. Проектът предвижда застрояване с показатели за зоната заедно с необходимите съоръжения към парка в рамките на линиите за застрояване. Показателите на застрояване са, както следва: плътност на застрояване – до 80 %; коефициент на интензивност на застрояване (Кинт.) – 2,5; плътност на озеленяване – от 20 %; характер на застрояване – свободно, нискоетажно, с височина до 10 м. Техническата инфраструктура по отношение на електрозахранване, водоснабдяване и канализация в обхвата на разработката ще бъде изградена въз основа на изработените схеми към подробния устройствен план, придружени със съответните парцеларни планове. Решението под-

лежи на обжалване на основание чл. 215 от ЗУТ в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез Община Мъглиж до Административния съд – Стара Загора.

3332

36. – Община гр. Мъглиж, област Стара Загора, на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че с Решение № 689 от 30.03.2023 г. на Общинския съвет – гр. Мъглиж, е одобрен проект за изменение на ПУП – ПЗ и план за регулация на новообразувани УПИ I-135, кад. район 9, УПИ I-101, кад. район 10, УПУ I-123, кад. район 11, УПИ I-141, кад. район 12, УПИ I-74, кад. район 13, УПИ I-117, кад. район 14, УПИ I-116, кад. район 15, УПИ I-24, кад. район 16, и УПИ I-114, кад. район 17 по КККР на с. Дъбово, община Мъглиж. С плана за регулация се предвижда урегулиране на всички имоти с променено предназначение, както следва: 1. образуване на проектен УПИ I-135, кад. район 9 (проектен ПИ 24342.9.135), образуван от ПИ 24342.9.113, 24342.9.117, 24342.9.119, 24342.9.120, 24342.9.121 и 24342.9.122, всички по КККР на с. Дъбово, община Мъглиж, област Стара Загора; 2. образуване на проектен УПИ I-101, кад. район 10 (проектен ПИ 24342.10.101), образуван от ПИ 24342.10.90, 24342.10.92, 24342.10.93, 24342.10.97, 24342.10.98, 24342.10.99 и 24342.10.100, всички по КККР на с. Дъбово, община Мъглиж, област Стара Загора; 3. образуване на проектен УПИ I-123, кад. район 11 (проектен ПИ 24342.11.123), образуван от ПИ 24342.11.78, 24342.11.79 и 24342.11.80, всички по КККР на с. Дъбово, община Мъглиж, област Стара Загора; 4. образуване на проектен УПИ I-141, кад. район 12 (проектен ПИ 24342.12.141), образуван от ПИ 24342.12.37 и 24342.12.38, всички по КККР на с. Дъбово, община Мъглиж, област Стара Загора; 5. образуване на проектен УПИ I-74, кад. район 13 (проектен ПИ 24342.13.74), образуван от ПИ 24342.13.23, 24342.13.57, 24342.13.58, 24342.13.59, 24342.13.60, 24342.13.61, 24342.13.62, 24342.13.63, 24342.13.66, 24342.13.67, 24342.13.69, 24342.13.70, 24342.13.71, 24342.13.72 и 24342.13.73, всички по КККР на с. Дъбово, община Мъглиж, област Стара Загора; 6. образуване на проектен УПИ I-117, кад. район 14 (проектен ПИ 24342.14.117), образуван от ПИ 24342.14.33, 24342.14.34, 24342.14.36 и 24342.14.37, всички по КККР на с. Дъбово, община Мъглиж, област Стара Загора; 7. образуване на проектен УПИ I-116, кад. район 15 (проектен ПИ 24342.15.116), образуван от ПИ 24342.15.28, 24342.15.34, 24342.15.36, 24342.15.61, 24342.15.62, 24342.15.82, 24342.15.83, 24342.15.84, 24342.15.86, 24342.15.87, 24342.15.88, 24342.15.89, 24342.15.90, 24342.15.91, 24342.15.92 и 24342.15.93, всички по КККР на с. Дъбово, община Мъглиж, област Стара Загора; 8. образуване на проектен УПИ I-24, кад. район 16 (проектен ПИ 24342.16.24), образуван от ПИ 24342.16.22 по КККР на с. Дъбово, община Мъглиж, област Стара Загора; 9. образуване на проектен УПИ I-114, кад. район 17 (проектен ПИ 24342.17.114), образуван от ПИ 24342.17.64, 24342.17.65 и 24342.17.66, всички по КККР на с. Дъбово, община Мъглиж, област Стара Загора; 10. достъпът до новообразуваните УПИ I-135, кад. район 9, и УПИ I-101, кад. район 10, ще бъде осъществен от 1 брой нова обслужваща улица с ширина 6 м (съгласно чл. 80, ал. 2 от ЗУТ) с о.т. 1 до о.т. 64 от юг и изток на част от ПИ 24342.9.128 с НТП – местен път, собстве-

ност на община Мъглиж, както и от части на новообразуваните УПИ; 11. достъпът до новообразуваните УПИ I-123, кад. район 11, УПИ I-141, кад. район 12, ще бъде осъществен от 1 брой нова обслужваща улица с ширина 6 м (съгласно чл. 80, ал. 2 от ЗУТ) с о.т. 78 до о.т. 139 от юг и запад на част от ПИ 24342.11.118, ПИ 24342.12.119, ПИ 24342.12.35, всички с НТП – местен път, собственост на Община Мъглиж, както и от части на новообразуваните УПИ; 12. достъпът до новообразуваните УПИ I-74, кад. район 13, УПИ I-117, кад. район 14, УПИ I-116, кад. район 15, и УПИ I-114, кад. район 16, ще бъде осъществен от 1 брой нова обслужваща улица с ширина 6 м (съгласно чл. 80, ал. 2 от ЗУТ) с о.т. 1 до о.т. 146 от юг, изток и запад на част от ПИ 24342.15.115, ПИ 24342.12.119, ПИ 24342.15.114 и 24342.14.116, всички с НТП – местен път, собственост на Община Мъглиж, както и от части на новообразуваните УПИ; 13. достъпът до новообразуваните УПИ I-114, кад. район 16, ще бъде осъществен от 1 брой нова обслужваща улица с ширина 6 м (съгласно чл. 80, ал. 2 от ЗУТ) с о.т. 1 до о.т. 39 от запад на част от ПИ 24342.17.63 и от изток на част от ПИ 24342.18.112 с НТП – местен път, собственост на община Мъглиж, както и от части на новообразуваните УПИ. С плана за застрояване се запазва характерът на бъдещото застрояване така, както е в предходния план за застрояване и в съответствие с ОУПО на община Мъглиж за предимно производствена устройствена зона (Пп) – „за изграждане на фотоволтаичен парк“. Показателите на застрояване са, както следва: плътност на застрояване – до 80 %; коефициент на интензивност на застрояване (Кинт.) – 2,5; плътност на озеленяване – от 20 %; характер на застрояване – свободно, нискоетажно, с височина до 10 м. Решението подлежи на обжалване на основание чл. 215 от ЗУТ в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез Община Мъглиж до Административния съд – Стара Загора.

3333

1. – Община Несебър на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че е изработен проект за ПУП – ПП за линеен обект: „Кабели НН от ел. табло в ПИ 73571.501.486 по КК на с. Тънково до ГРТ на ФЕЦ в ПИ 73571.31.33 по КККР на с. Тънково, м. Бабини драки“. Трасето на кабелите НН започва от ново ТЕПО в ПИ 73571.501.486, преминава през ПИ 73571.501.11 и ПИ 73571.501.13 – урбанизирани територии (като трасето в тези имоти не е част от настоящия ПУП – ПП), ще премине през ПИ 73571.31.12 – за селскостопански, горски, ведомствен път, през ПИ 73571.31.14 – урбанизирана територия (трасето в този имот не е част от ПУП – ПП), продължава в ПИ 73571.31.53 – за селскостопански, горски, ведомствен път, и стига до ГРТ в ПИ 73571.31.33 – за ФЕЦ, като кабелът е положен в изкоп с дълбочина 0,8 м и ширина 0,4 м. Площите с ограничение са 165,40 кв. м, като 64,270 кв. м попадат в ПИ 73571.31.12 и 101,130 кв. м в ПИ 73571.31.53. Проектът за ПУП – ПП се намира в отдел УТ – Община Несебър, ул. Еделвайс № 10, ет. 3, стая № 36, и може да се прегледа от заинтересуваните лица. Искания, възражения и предложения по проекта се подават в Община

Несебър в едномесечен срок от обнародването на съобщението в „Държавен вестник“ на основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ.

3373

552. – **Община Омуртаг** на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите, че е изработен проект за подробен устройствен план – парцеларен план (план за елементите на техническата инфраструктура извън границите на урбанизираните територии) за обект: „Рехабилитация и ремонтно-възстановителни работи за аварийно водоснабдяване на гр. Омуртаг от язовир „Омуртаг“ и язовир „Красноселци“, от напорни водопроводи на водоснабдителна система „Злостен“. Трасето на кабелната линия преминава през: ПИ № 53535.202.273, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: държавна частна, вид територия: територия, заета от води и водни обекти, НТП: водоем; ПИ № 53535.202.275, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска публична, вид територия: земеделска, НТП: пасище; ПИ № 53535.202.7, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: гори и храсти в земеделска земя; ПИ № 53535.202.435, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска, вид територия: земеделска, НТП: пасище; ПИ № 53535.501.1290, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска публична, вид територия: урбанизирана, НТП: за обект – комплекс за здравеопазване; ПИ № 53535.501.3039, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска публична, вид територия: урбанизирана, НТП: за второстепенна улица; ПИ № 53535.202.280, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска публична, вид територия: урбанизирана, НТП: обществен парк, градина; ПИ № 53535.501.3040, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска публична, вид територия: урбанизирана, НТП: за второстепенна улица; ПИ № 53535.501.3108, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска публична, вид територия: урбанизирана, НТП: за второстепенна улица; ПИ № 53535.501.3038, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска публична, вид територия: урбанизирана, НТП: за второстепенна улица; ПИ № 53535.501.1573, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска публична, вид територия: урбанизирана, НТП: за друг производствен складов обект; ПИ № 53535.501.3036, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска публична, вид територия: урбанизирана, НТП: за второстепенна улица; ПИ № 53535.501.3027, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: държавна публична, вид територия: територия на транспорта, НТП: път от републиканската пътна мрежа; ПИ № 53535.244.289, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска публична, вид територия: земеделска, НТП: пол-

ски път; ПИ № 53535.219.347, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска частна, вид територия: земеделска, НТП: зеленчукова градина; ПИ № 53535.219.396, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: зеленчукова градина; ПИ № 53535.219.295, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: държавна частна, вид територия: горска, НТП: иглолистна гора; ПИ № 53535.239.78, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска публична, вид територия: земеделска, НТП: за селскостопански, горски, ведомствен път; ПИ № 53535.239.51, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.239.50, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.239.49, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.239.48, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.239.47, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.239.45, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.239.95, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.239.43, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.239.42, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.239.398, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.239.399, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.239.91, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.239.90, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.239.25, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска публична, вид територия: земеделска, НТП: за селскостопански, горски, ведомствен път; ПИ № 53535.247.446, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска, вид територия: земеделска, НТП: пасище; ПИ № 53535.240.222, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.240.221, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 53535.240.6, община Омуртаг, гр. Омуртаг, вид собственост: общинска публична, вид територия: земеделска, НТП: за селскостопански, горски, ведомствен път; ПИ № 53535.240.20, община Омуртаг, гр. Омуртаг,

вид собственост: общинска публична, вид територия: земеделска, НТП: за селскостопански, горски, ведомствен път; ПИ № 39596.234.18, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: общинска, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 39596.234.17, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 39596.234.16, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 39596.234.3, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 39596.234.2, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 39596.234.9, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 39596.235.158, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: общинска публична, вид територия: земеделска, НТП: за селскостопански, горски, ведомствен път; ПИ № 39596.235.159, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: общинска, вид територия: земеделска, НТП: пасище; ПИ № 39596.235.13, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 39596.235.4, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 39596.235.14, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 39596.235.15, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: нива; ПИ № 39596.269.4, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: частна, вид територия: земеделска, НТП: пасище; ПИ № 39596.235.132, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: държавна частна, вид територия: територия, заета от води и водни обекти, НТП: за друг вид водна площ; ПИ № 39596.235.83, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: държавна частна, вид територия: територия, заета от води и водни обекти, НТП: язовир; ПИ № 39596.269.7, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: общинска, вид територия: земеделска, НТП: пасище; ПИ № 39596.320.6, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: общинска частна, вид територия: горска, НТП: за друг вид дървопроизводителна гора; ПИ № 39596.237.163, община Омуртаг, с. Красноселци, вид собственост: общинска публична, вид територия: земеделска, НТП: пасище; ПИ № 22664.307.40, община Омуртаг, с. Долно Козарево, вид собственост: общинска, вид територия: земеделска, НТП: гори и храсти в земеделска земя; ПИ № 22664.307.41, община Омуртаг, с. Долно Козарево, вид собственост: общинска публична, вид територия: територия на транспорта, НТП: за друг поземлен имот за движение и транспорт; ПИ № 22664.328.59, община Омуртаг, с. Долно Козарево, вид собственост: общинска, вид територия: земеделска, НТП: пасище; ПИ № 22664.328.1, община Омуртаг, с. Долно Козарево, вид собственост: държавна частна, вид територия: територия, заета от води и водни обекти, НТП: за водно стопанство – ХМС; ПИ № 22664.327.27, община Омуртаг, с. Долно Козарево, вид собственост: държавна частна, вид територия: горска, НТП: друг вид трайни насаж-

дения. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта за подробен устройствен план до общинската администрация. Проектът е изложен за проучване в сградата на общинската администрация – гр. Омуртаг, ет. 2, стая № 17. 3354

622. – Община Радомир на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите собственици, че с Решение № 35, прието с протокол № 2 от 28.02.2023 г. на Общинския съвет – Радомир, област Перник, е одобрен проект за изменение на ПУП – ПР, с който се закрива улица с о.т. 185 – 186 – 187 и се създава нова задънена улица с уширение между кв. 43 и 44 по действащия кадастрален и регулационен план на с. Друган, община Радомир, област Перник. С това се променят и дворищната, и улицната регулация на УПИ V-493, VI-494, VII-496, VIII-497 в кв. 43 и УПИ I-495, II-495, IV-549, V-549, XIII-498, XIV-496 в кв. 44. На основание чл. 215, ал. 1 и 4 от ЗУТ решението подлежи на обжалване в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ пред Административния съд – Перник, чрез Общинския съвет – Радомир. 3442

36. – Община Разлог на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че е изработен проект за подробен устройствен план (ПУП) – парцеларен план за трасета на водопровод и канализация – съоръжения на техническата инфраструктура за хранване на обекти „Къщи за гости“, намиращи се в ПИ 02693.50.46 и ПИ 02693.224.81, местност Бански път, землище на с. Баня, община Разлог, с възложител „Баня Спрингс“ – ООД. Трасетата минават през имоти, общинска публична собственост, водопроводът е с дължина 156 м, преминава изцяло през поземлен имот № 02693.51.61, а трасето на канала е с дължина 157 м и преминава през поземлен имот № 02693.51.480. Проектът е изложен в стая № 306 на Община Разлог. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта за подробен устройствен план до общинската администрация. 3439

37. – Община Разлог на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че е изработен проект за подробен устройствен план (ПУП) – парцеларен план за трасе на „Кабелна линия НН“ – съоръжение на техническата инфраструктура за хранване на обекти „Къщи за гости“, намиращи се в ПИ 02693.50.46 и ПИ 02693.224.81, местност Бански път, землище на с. Баня, община Разлог, с възложител „Баня Спрингс“ – ООД. Трасето минава през имоти, общинска публична собственост – № 02693.51.61, № 02693.51.480 и № 02693.331.487. Дължината на проектната кабелна линия е 132,60 м. Проектът е изложен в стая № 306 на Община Разлог. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта за подробен устройствен план до общинската администрация. 3440

1. – Община Русе на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че е избран проект за ПУП – парцеларен план за техническа инфраструктура извън урбанизираната територия – ел. кабел НН до ПИ 63427.169.683 в м. Гълъбец, землище на гр. Русе, през имоти с идентификатори 63427.169.780 с НТП – „за електроенергийно производство“, 63427.169.830 и 63427.169.833 с НТП – „за второстепенна улица“. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация.

3471

Административният съд – Разград, на основание чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 и 2 от Административнопроцесуалния кодекс съобщава, че е постъпила жалба от сдружение с нестопанска цел „Национален форум на хората с увреждания“, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, с която се оспорва като незаконосъобразна Наредба № 25 за издаване на карти за паркиране на превозни средства, управлявани от или превозващи лица с трайни увреждания в община Самуил, приета от Общинския съвет – Самуил. По оспорването е образувано адм. д. № 72/2023 г. по описа на Административния съд – Разград, насрочено за 13.06.2023 г. от 10,30 ч. Всеки, който има правен интерес, може да се присъедини към оспорването или да встъпи като страна до началото на устните състезания при всяко положение на делото съгласно чл. 189, ал. 2 от АПК.

3437

Административният съд – София-град, XXVII тричленен състав, съобщава на основание чл. 188 във връзка с чл. 181 от Административнопроцесуалния кодекс, че е постъпило оспорване на разпоредбата на чл. 8, 9 и 22 от Наредбата за създаване на зони с ниски емисии на вредни вещества в атмосферния въздух на територията на СО, приета с Решение № 931 от 15.12.2022 г. по протокол № 67 от 15.12.2022 г. на Столичния общински съвет, като е образувано адм. д. № 468/2023 г. по описа на Административния съд – София-град, насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 23.06.2023 г. от 10 ч. Заинтересованите лица могат да подадат молба за конституиране като ответници в едномесечен срок от обнародването на обявлението в „Държавен вестник“.

3460

Софийският градски съд съобщава на Роберт Вайнгерл, че е ответник по брачно гр. д. № 16496/2015 г., ГО, VI брачен състав, за когото по делото е представена справка от МВР – СДВР, която удостоверява, че ответникът няма адресна

регистрация в страната. Пред Софийския градски съд, гражданско отделение, VI брачен състав, е образувано бр. гр. д. № 16496/2015 г., като в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ съдът указва на ответника Роберт Вайнгерл, че следва да представи препис от отговора и приложенията към него за връчването им на ищеца Максим Анев Кушниренко чрез законния представител Анна Ивановна Кушниренко. Указва на ответника Роберт Вайнгерл, че, в случай че отсъства повече от един месец от адреса, посочен по делото, или на който е бил призван веднъж, е длъжен да уведоми съда за новия си адрес. При неизпълнение на това задължение на основание чл. 41, ал. 2 от ГПК всички съобщения до него ще се прилагат по делото, като ще се считат за редовно връчени.

3436

Горнооряховският районен съд, 6 състав, призовава Изет Друшинац с неизвестен адрес в Република България, без регистриран настоящ и постоянен адрес в Република България, да се яви в съда на 13.06.2023 г. от 11,30 ч. като ответник по гр. д. № 674/2023 г., заведено от Вероника Николаева Николова, с правно основание чл. 49, ал. 1 от СК. Ответникът да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 48, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ГПК.

3438

ПОКАНИ И СЪОБЩЕНИЯ

1. – Управителният съвет на сдружение с нестопанска цел „Спортен клуб – Божурище“ на основание чл. 26 от ЗЮЛНЦ свиква общо събрание на 29.06.2023 г. от 18 ч. в НЧ „Христо Ботев – 1934“, гр. Божурище, при следния дневен ред: 1. доклад за дейността на сдружението през 2022 г.; 2. финансов отчет на сдружението за 2022 г.; 3. план на дейността на сдружението през 2023 г.; 4. проектобюджет за 2023 г.; 5. разни. Регистрация на присъстващите – 17,45 ч. При липса на кворум на основание чл. 27 от ЗЮЛНЦ общото събрание ще се проведе същия ден в 19 ч., на същото място и при същия дневен ред.

3454

Поправка. Областният управител на област Хасково прави поправка в обявление № 2031, ДВ, бр. 31 от 2023 г., стр. 43, като текстът „Разрешението за строеж може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ да се чете: „Разрешението за строеж може да бъде обжалвано в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ по реда на чл. 215 от ЗУТ пред Административния съд – Хасково, чрез областния управител на област Хасково.“

3473

Адрес на редакцията: 1169 София, пл. Княз Александър I № 1, тел. 02 939-35-17
e-mail: DVest@parliament.bg, rumen@parliament.bg.

Електронна страница на „Държавен вестник“: <http://dv.parliament.bg>

IBAN номерът на банковата сметка на „Държавен вестник“ е:

BG10BNBG96613100170401, BIC на БНБ – BNBGBGSD

Печат: „Алианс Принт“ – ЕООД, София 1592, ул. Илия Бешков № 3

ДЪРЖАВЕН ВЕСТНИК

ISSN 0205 – 0900